

Petiční právo a znění petičních zákonů vybraných států EU

Srovnávací studie č. 1.243

únor 2019

autor: Jindřiška Syllová, Kateřina Kubíková, Jan Němec
(redakce v r. 2019 Jindřiška Syllová)

SROVNÁVACÍ STUDIE

Obsah:

PRÁVNÍ ÚPRAVA PETIČNÍHO PRÁVA
VE STÁTECH EU..... 4

OBSAH STUDIE..... 4

I. STRUČNÝ POPIS PETIČNÍHO PRÁVA
VE VYBRANÝCH STÁTECH 5

BELGIE 5

Celková situace 5

Úprava pro parlament..... 5

FRANCIE..... 6

IRSKO 6

Celková situace 6

*Jednací řády komor parlamentu*6

ITÁLIE 7

LITVA..... 7

LOTYŠSKO..... 7

MAĎARSKO 7

NĚMECKO 7

Celková situace 7

Parlamentní petice 7

NIZOZEMSKO 8

Celková situace..... 8

Jednací řád Eerste Kamer..... 8

POLSKO..... 9

Celková situace 9

Senátní úprava..... 9

PORTUGALSKO 10

Celková situace 10

Petiční zákon..... 10

RAKOUSKO 11

RUMUNSKO 11

SLOVENSKO 11

SLOVINSKO 12

ŠPANĚLSKO..... 12

II. PRÁVNÍ PŘEDPISY K VYBRANÝM
STÁTŮM..... 12

BELGIE 12

FRANCIE..... 13

IRSKO 14

LITVA..... 16

LOTYŠSKO..... 19

NĚMECKO 20

NIZOZEMSKO 21

RAKOUSKO 22

RUMUNSKO 23

SLOVENSKO 24

ŠPANĚLSKO..... 28

AKTUÁLNÍ VYDÁNÍ:	EDICE: STUDIE
Název: Petiční právo a znění petičních zákonů vybraných států EU	Typ edice: online, ISSN 2533-4131
Autoři: Syllová, J., Kubíková, K., Němec, J.	URL: http://www.psp.cz/sqw/ppi.sqw?d=1
Číslo: Srovnávací studie č. 1.243	První vydání edice: červenec 1991
Datum: únor 2019	Frekvence vydání edice: nepravidelná
Klíčová slova: Petice, právo, parlament	Zaměření: srovnávací a analytické studie zpracované pro členy Parlamentu České republiky
	Jazyk: CZ
	Vydavatel: Kancelář Poslanecké sněmovny, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1

PARLAMENTNÍ INSTITUT plní úkoly vědeckého, informačního a vzdělávacího střediska pro Poslaneckou sněmovnu, její orgány, poslance a Kancelář Poslanecké sněmovny, pro Senát, jeho orgány, senátory a Kancelář Senátu. Naše činnosti a produkty uvádíme níže.

Oddělení všeobecných studií	STUDIE Srovnávací studie Analytické studie	ODPOVĚDI NA DOTAZ Stručné odpovědi na dotazy členů Parlamentu	VYBRANÁ TÉMATA Studie zpracované k aktuálním problematikám	MONITORING Vybrané hospodářské měnové a sociální ukazatele	MIGRACE Přehled aktualit v oblasti migrace za vybrané období
	PŘEHLED SZBP Společná zahraniční a bezpečnostní politika EU	EUROZÓNA+ Přehled ekonomických událostí v EU	PODKLADY pro zahraničně politická jednání	PŘEDNÁŠKY pro zahraniční delegace, PS, Senát	
Oddělení pro evropské záležitosti	STANOVISKA kompatibility nevládních návrhů zákonů s právem EU	KONZULTACE k předkládaným vládním návrhům zákonů	DOKUMENTY EU Výběr z aktů a dokumentů EU zaslaných PS	ZPRÁVY Aktuální agenda v Bruselu	PODKLADY pro jednání výboru na mezinárodní úrovni
	INFORMAČNÍ STŘEDISKO Informace o činnosti Poslanecké sněmovny a prohlídky budov	ECPRD Spolupráce s Evropským centrem pro parlamentní výzkum a dokumentaci	PŘEDNÁŠKY pro Poslaneckou sněmovnu, pro školy, veřejnost	INFORMAČNÍ MATERIÁLY o fungování Poslanecké sněmovny, o legislativním procesu	ZÁPISY ze schůzí, seminářů, přednášek, kulatých stolů

Shrnutí

The petition right is a fundamental constitutional right. The petition is a request from citizens to resolve a matter of public interest. Legislation in the EU MS is either general (for all authorities), or for parliamentary petitions only. Recently there has been a renaissance of this right with regard to electronic submissions. The parliamentary procedure varies in detail in the groups parliaments. The work contains the texts of the laws in the original.

Petiční právo je základním institutem ústavního práva. Petice je žádost občanů o vyřešení záležitosti veřejného zájmu. Právní úprava je ve státech EU buď všeobecná (pro všechny orgány), nebo jen pro parlamentní petice. V poslední době dochází k renesanci tohoto práva vzhledem k elektronickým podáním petic. Proces projednávání se v parlamentech v detailech liší. Práce obsahuje texty zákonů v originále.

Obsah

PRÁVNÍ ÚPRAVA PETIČNÍHO PRÁVA VE STÁTECH EU.....	4
OBSAH STUDIE.....	4
I. STRUČNÝ POPIS PETIČNÍHO PRÁVA VE VYBRANÝCH STÁTECH	5
BELGIE	5
<i>Celková situace</i>	5
<i>Úprava pro parlament.....</i>	5
FRANCIE	6
IRSKO.....	6
<i>Celková situace</i>	6
<i>Jednací řády komor parlamentu</i>	6
ITÁLIE.....	7
LITVA	7
LOTYŠSKO	7
MAĎARSKO	7
NĚMECKO.....	7
<i>Celková situace</i>	7
<i>Parlamentní petice.....</i>	7
NIZOZEMSKO	8
<i>Celková situace</i>	8
<i>Jednací řád Eerste Kammer.....</i>	8
POLSKO	9
<i>Celková situace</i>	9
<i>Senátní úprava.....</i>	9
PORTUGALSKO	10
<i>Celková situace</i>	10
<i>Petiční zákon.....</i>	10
RAKOUSKO	11
RUMUNSKO	11
SLOVENSKO	11
SLOVINSKO	12
ŠPANĚLSKO	12
II. PRÁVNÍ PŘEDPISY K VYBRANÝM STÁTŮM.....	12
BELGIE	12
FRANCIE	13
IRSKO.....	14
LITVA.....	16
LOTYŠSKO	19

NĚMECKO.....	20
NIZOZEMSKO	21
RAKOUSKO	22
RUMUNSKO	23
SLOVENSKO	24
ŠPANĚLSKO	28

Tato práce je zpracována s použitím dřívějších studií Parlamentního institutu č. 1.144 a 2770. Text těchto prací byl ověřen z hlediska novelizací právní úpravy do r. 2018, ověřeny byly i jejich zdroje.

Právní úprava petičního práva ve státech EU

Na počátku je třeba konstatovat, že řada států nemá na celostátní úrovni petiční zákony, které by upravovaly petice jako zvláštní podání ke všem státním orgánům. Státy s petičním zákonem ve smyslu, v jakém jej používáme v ČR, jsou v EU v menšině. Je tomu tak proto, že je petiční právo považováno za archaické, vzhledem k demokratické svobodě projevu. Tak se také mohlo stát, že řada států má petiční právo v ústavě a přitom nemá žádný všeobecný petiční zákon. To zároveň neznamená, že petiční právo v tomto státě neplatí.

Petice jsou v mnoha státech upraveny jen pro parlament, podle jeho jednacích pravidel a zvyklostí, v jiných orgánech se petiční právo řídí obecnými zákony. Hlavním státem s touto praxí je Velká Británie, kde dříve bylo nutno petici jako takovou adresovat poslanci a jen na jeho popud mohla být projednávána. Nyní je ve Velké Británii možno podat e-petici prostřednictvím zvláštní webové stránky, kde pokud má více než 10 000 podpisů, pak se jí musí zabývat vláda, pokud má více než 100 000, pak podle zvyklostí parlament. Jedná se o praxi petičního výboru Dolní sněmovny, žádná právní úprava přijata není.¹ Rovněž Řecko má jen úpravu petic jako podání vůči poslancům.

Ani německy hovořící státy nemají zvláštní petiční zákony, na spolkové úrovni jednájí o peticích podle parlamentních jednacích řádů a parlamentních usnesení. Viz text níže.

Některé románské státy rovněž postrádají všeobecný petiční zákon, řídí se jednacími řády parlamentními (Francie, Belgie, Itálie). Speciální petiční zákony však mají Španělsko a Portugalsko. Z nových středoevropských demokracií mají všeobecné petiční zákony ČR, Slovensko a Litva, pro mimoparlamentní petice existuje zvláštní předpis i v Rumunsku. Ostatní státy je postrádají. Rovněž Polská republika nemá zvláštní petiční zákon a petice se projednávají podle podrobných jednacích pravidel Sejmu.

Některé státy nemají vůbec stanovenou možnost podávání petic do parlamentu, např. Dánsko (je možno teoreticky podat petici jen prostřednictvím poslance, petiční výbor není), Estonsko, Finsko (zná jen lidovou iniciativu vůči parlamentu, kterou je návrh zákona, petice nezná), Švédsko. Tyto státy se spoléhají povětšinou na instituci parlamentního ombudsmana a petiční právo se parlamentu přímo nedotýká.²

Obsah studie

Tato studie obsahuje dvě části. První je základním popisem systému právní úpravy, druhá pak obsahuje text petičních zákonů nebo jednacích řádů, povětšinou v originálu, jak bylo při zadání požadováno.

¹ <https://petition.parliament.uk/>, [20. 2. 2019]

² Böhle, K., Riehm, U. E-petition systems and political participation. 2013, dostupné na: <https://firstmonday.org/ojs/index.php/fm/article/view/4220/3694>, [20. 2. 2019]

I. Stručný popis petičního práva ve vybraných státech

Belgie

Celková situace

Petiční právo je v Belgii zakotveno v ústavě, článek 28 stanovuje následující: „Každý má právo obracet se na veřejné orgány s peticemi, podepsanými jednou nebo více osobami. Právo předkládat petice pod celkovým, společným, označením mají pouze konstituované orgány.“

Článek 57, který je součástí kapitoly věnované federálním komorám, dále stanovuje: „Předkládat komorám petice osobně je zakázáno. Každá komora má právo postoupit petice jí předložené ministrům. Ministři jsou povinni podat vysvětlení k jejich obsahu kdykoli o to komora požádá.“

Úprava pro parlament

Jednací řád Sněmovny reprezentantů, dolní komory federálního parlamentu, upravuje nakládání s peticemi adresovanými parlamentu v čl. 142–144.³ Podle jednacího řádu musí být petice doručeny písemně předsedovi sněmovny, nesmí být ale předány osobně ani delegací petentů. Každá petice musí být osobně podepsána jejím autorem a musí z ní být čitelné jeho jméno a příjmení a bydliště.

Předseda Sněmovny reprezentantů následně předá petici buď petičnímu výboru nebo výboru, jenž je kompetentní pro oblast, k níž se petice vztahuje, případně ji doručí tzv. byru sněmovny (orgán svým složením a funkcí srovnatelný s mandátovým výborem české Poslanecké sněmovny).

Podle povahy petice petiční výbor⁴ bez zbytečného odkladu rozhodne o postoupení petice jednomu z následujících orgánů:

- a) ministři vlády, který má povinnost doručit odpověď na petici petičnímu výboru ve lhůtě šesti týdnů, příp. ve lhůtě ad hoc stanovené petičním výborem; pokud tak neučiní, může si petiční výbor vyžádat přítomnost ministra na jednání výboru;
- b) Kolegiu federálních ombudsmanů, které má povinnost výboru bez zbytečného odkladu sdělit, jakým způsobem s peticí naloží, případně doručí vysvětlení, proč se danou peticí nebude zabývat;
- c) jinému výboru Sněmovny, který petiční výbor informuje o svém dalším postupu.

Petiční výbor může petici rovněž předat byru Sněmovny, které jej informuje o dalším postupu.

Petiční výbor se čtvrtletní pravidelností vypracovává zprávu o přijatých peticích a jejich zpracování, kterou předkládá všem členům Sněmovny. Petiční výbor dále každoročně vypracovává zprávu s přehledem petic za uplynulý rok, kterou může doplnit vlastními doporučeními. Ve lhůtě jednoho týdne od rozeslání zprávy může kterýkoli člen sněmovny požadovat vypracování zvláštní zprávy k jednotlivé petici. Tato žádost je postoupena Konferenci předsedů, která rozhodne o její případnosti. V případě, že Konference tuto žádost zamítne anebo uplyne týdenní lhůta pro podávání takových žádostí, není možnost o dílčí zprávu žádat.

³ Jednací řád Sněmovny reprezentantů (*Règlement de la Chambre des Représentants*) dostupný zde:

https://www.lachambre.be/kvvcvcr/pdf_sections/publications/reglement/reglementFR.pdf, dne 20. 2. 2019

⁴ Zpracování petic petičním výborem upravuje vnitřní řád petičního výboru (*Règlement d'ordre intérieur de la commission des Pétitions*), dostupný zde:

https://www.lachambre.be/kvvcvcr/pdf_sections/publications/reglement/P%C3%A9titions%20-%20R%C3%A8glement%20NTC.pdf, 20. 2. 2019

Francie

Ústava petiční právo neupravuje. Neexistuje ani všeobecný petiční zákon.

Petiční právo je upraveno v jednacích řádech komor parlamentu. Příslušný v Národním shromáždění je Výbor pro ústavní právo, legislativu a obecnou správu. Petice, které se poukazují jinému orgánu, jsou vyřazovány průběžně. Přijaté petice se obvykle projednávají v plénu jen jednou za zasedání (1 rok) tak, že zpravodaj předloží seznam petic ve formě bulletinu a rozhodnutí v něm přijatá jsou schválena.

Texty jednacích řádů Národního shromáždění viz kapitola II této studie.

Irsko

Celková situace

Obecné petiční právo občanů není upraveno ústavou. Jedinou formu petice, kterou platná ústava zmiňuje, je petice členů parlamentu adresovaná prezidentovi republiky ve věci vypsání referenda o návrhu zákona (čl. 27).

Jednací řády komor parlamentu

Přijímání a projednávání ostatních petic občanů je zakotveno v jednacích řádech obou komor irského parlamentu. Petice jsou adresovány parlamentu jako celku, a to ve věci obecného zájmu ve vztahu k legislativním pravomocem parlamentu nebo v záležitosti veřejných politik. V takto vymezeném rámci jsou přípustné všechny petice s výjimkou těch, jež požadují po parlamentu, aby konal způsobem, který není v jeho pravomoci, dále petic, jež nejsou v souladu s ustanoveními jednacích řádů obou komor, jež obsahují jméno či jména konkrétních osob, které jsou formulovány urážlivým jazykem anebo jsou ze své povahy pomlouvačné, stejně jako petice, jež se vyjadřují k věci, kterou již parlamentní komora v probíhajícím volebním období projednala. V případě, že se petice týká místních či regionálních záležitostí, anebo je pro řešení dané věci příslušný jiný státní orgán, zjišťuje příslušný parlamentní výbor, zda byly předtím vyčerpány všechny jiné cesty k řešení problému.

Petici může podat jednotlivec, právnická osoba nebo sdružení osob. Z petice musí být zjevné jméno předkladatele petice, jeho adresa, na níž má být zasílána veškerá komunikace, a jména a adresy všech dalších osob, které petici podporují. Všechny doručené petice se postupují společnému výboru (resp. podvýboru) obou komor parlamentu, který nejprve rozhodne o jejich přípustnosti a o svém závěru vyrozumí předkladatele petice. Petice, které jsou přijaty, jsou pak na základě rozhodnutí výboru v souladu s jejich předmětem postoupeny adekvátnímu státnímu orgánu případně jinému parlamentnímu výboru. Výbor rovněž může příslušné komoře předložit zprávu a petici s žádostí o její plenární projednání. O všech krocích zpracování petice výbor informuje jejího předkladatele. Výbor může kdykoliv uzavřít proces projednávání petice, o čemž musí vyrozumět jejího předkladatele se zdůvodněním.

V roce 2012 byl v irském parlamentu zaveden systém elektronického podávání petic. Na internetových stránkách Oireachtas se rovněž zveřejňují údaje o doručených peticích, včetně stručného popisu jejich obsahu, aktuálním stavu a historii postupu zpracování.⁵

⁵ Viz

http://petitions.oireachtas.ie/online_petitions.nsf/Published_Petitions_EN?openview&start=1&count=15&type=see+all+petitions&lang=EN&r=0,51944762340734, [20.2.2019]

Itálie

Petiční právo je upraveno v ústavě, čl. 50. Parlament (dolní komora i Senát) se zabývá peticemi od občanů. Zvláštní právní úprava kromě jednacího řádu komory (čl. 33, 109) v Itálii není přijata. Peticemi, včetně e-mailových, se zabývá příslušný výbor, může je rovněž postoupit jinému orgánu. Petice vyžaduje aspoň jeden vlastnoruční podpis petenta, podle praxe postačí podpis naskenovaný.

Litva

Petiční právo je upraveno v ústavě, čl. 33. Existuje zákon o peticích (viz text v části II této studie). V parlamentu je zvláštní petiční výbor. Petent může podle tohoto zákona podat petici k ochraně nebo zavedení základních práv a svobod, ke změně správních institucí nebo jiných záležitostí veřejného zájmu. Petice, jejichž počet je značný, projednává v parlamentu petiční výbor, konečné rozhodnutí má plénum parlamentu.⁶

Lotyšsko

Petiční právo upravuje jednací řád parlamentu. Obecný petiční zákon neexistuje. Petice vyřizuje příslušný výbor parlamentu. Text části jednacího řádu viz část II této studie.

Maďarsko

Na základě čl. 25 ústavy má každý právo na to podat jednotlivě nebo spolu s jinými žádost, stížnost nebo návrh kterémukoli orgánu státní moci. Petice mohou být poslány i parlamentu, který je projednává podle svého jednacího řádu. Zvláštní petiční výbor v parlamentu neexistuje. Zákon o petičním právu rovněž neexistuje.⁷

Německo

Celková situace

Německý Základní zákon (ústava) garantuje petiční právo ustanovením článku 17: „Každý má právo obracet se sám nebo společně s jinými, písemně s prosbami nebo stížnostmi na příslušné orgány a na sbory reprezentující lid.“

Země Spolku mají vždy vlastní petiční zákon, který se však rovněž jako spolkový týká jen petic podávaných zastupitelskému sboru příslušné země. Zde uvádíme jako příklad petiční zákon Berlína. Gesetz über die Behandlung von Petitionen an das Abgeordnetenhaus von Berlin (Petitionsgesetz) Vom 25. November 1969 (GVBl. S. 2511), zuletzt geändert durch Gesetz vom 6. Juli 2006 (GVBl. S. 710).⁸ Podobné zákony mají další země spolku.

Parlamentní petice

Článek 45c dále stanovuje povinnost Spolkového sněmu zřídit petiční výbor, jemuž přísluší projednání žádostí a stížností adresovaných Spolkovému sněmu podle článku 17 Základního zákona, s tím že oprávnění výboru k přezkoumání stížností upraví spolkový zákon.

Zákon o pravomoci petičního výboru Spolkového sněmu ukládá spolkové vládě a spolkovým orgánům povinnost poskytnout petičnímu výboru vyžadované dokumenty a umožnit mu vstup

⁶ European centre for parliamentary research and documentation (ECPRD), dotaz č. 2078, <https://ecprd.secure.europarl.europa.eu>

⁷ Tyto informace byly potvrzeny dotazem ECPRD č. 3779.

⁸ přístupný zde: <https://www.parlament>

berlin.de/C1257B55002AD428/vwContentByKey/W29ASKXB092DEVSD/\$FILE/PetG_Times_14.pdf.

do svých prostor s výjimkou situací, kdy to vyžaduje povinnost uchování tajemství (pak je třeba toto odmítnutí zdůvodnit). Petiční výbor má právo vyslechnout předkladatele petice, svědky i odborníky. Další úpravu postupu projednávání petic ve Spolkovém sněmu obsahuje jeho jednací řád (viz právní předpisy v části II této studie).

Petice formálně přijímá předseda, který je postoupí petičnímu výboru. Petiční výbor si vyžádá stanovisko výborů, jež jsou pro danou věc relevantní. Každý měsíc petiční výbor předkládá Spolkovému sněmu zprávu o projednaných peticích, včetně svých doporučení. Vedle toho petiční výbor Spolkovému sněmu předkládá také výroční zprávu o své činnosti. Plenární rozprava se vede pouze v případě, že si ji vyžádá poslanecký klub čítající alespoň 5 % členů Spolkového sněmu. O výsledku projednávání petice musí být vyrozuměni i její předkladatelé. Jednací řád petičního výboru dále stanovuje, že pro petice podepsané alespoň 50 tisíci osobami musí výbor uspořádat veřejné slyšení, kde je dán prostor předkladatelům petice k prezentaci jejich stanoviska. Pro projednávání petic není stanovena žádná časová lhůta. Texty jsou obsaženy v části II této studie.

Zvláštností německé úpravy je to, že stížnosti ohledně projednání petice podléhají kontrole správním soudnictvím. Kontrola je však omezena na procesní záležitosti, projednání obsahu petice je vyloučeno.

Nizozemsko

Celková situace

V Nizozemsku je petiční právo zakotveno v ústavě. Článek 5 stanovuje, že: „Každý má právo podávat písemné petice příslušným úřadům.“ Z parlamentu je petiční činnost svěřena horní komoře, která je nepřímo volena a má 75 poslanců.

Jednací řád Eerste Kamer

Text úryvků jednacího řádu je obsažen v kapitole II, v anglickém jazyce.

Jednací řád Eerste Kamer Generálních stavů (horní komora nizozemského parlamentu, dále jen komora) upravuje nakládání s peticemi v této komoře nizozemského parlamentu, viz texty v angličtině v kapitole II. Oddíl 20 jednacího řádu upravuje činnost Stálého výboru pro petice a občanské iniciativy, přičemž stanovuje, že stálý výbor má být vždy zřízen a jeho vnitřní chod upraví jednací řád výboru.⁹ Výboru je stanoveno zpracovávat zprávy o všech peticích a občanských iniciativách, jež mu byly doručeny sněmovnou nebo některým z jeho výborů. Každá zpráva musí rovněž obsahovat jasné závěry nebo doporučení, jak s peticí dále naložit. Výbor rovněž kontroluje, zda doručené petice naplňují kritéria pro přijetí, jež jsou uvedena v oddílu 132a jednacího řádu (viz dále). Výbor má pravomoc na základě petice konzultovat téma s vládou nebo ombudsmanem, dále může požádat některý z výborů sněmovny o odborné stanovisko.

V oddílu 36 je výslovně pro tento výbor stanoveno, že jeho rozhodnutí mohou být přijímána pouze tehdy, pokud je přítomna absolutní většina jeho členů či jejich zástupci; u jiných výborů tato podmínka stanovena není.

⁹ Jednací řád Stálého výboru pro petice a občanské iniciativy horní sněmovny nizozemského parlamentu v původním znění dostupný zde:

https://www.eerstekamer.nl/id/vhyxhx216ozd/document_extern/regcievs_versie_080715/f=/regcievs_versie%20080715.pdf [20. 2. 2019]

Kapitola X jednacího řádu (čl. 131 a 132) upravuje další nakládání s peticemi. Stálý výbor pro petice a občanské iniciativy předloží své závěry a/nebo doporučení sněmovně, kterýkoliv její člen může navrhnout změny. V případě, že komora odmítne výborem navržené závěry, aniž by je však nahradila jinými, zpráva výboru je předána zvláště vytvořenému dočasnému výboru, který vypracuje zprávu s novými doporučeními, jež jsou znovu předložena komoře. Tento postup se opakuje tak dlouho, dokud plénum závěry neschválí (jednací řád stanovuje, že plénum musí přijmout usnesení ke každé petici či občanské iniciativě, která je postoupena plénu). V případě, že zpráva výboru, kterou schválila komora, obsahuje závěry a doporučení, jež se týkají některého z ministrů vlády, a tento ministr písemně oznámí, že nehodlá přijmout žádné opatření vyplývající ze závěrů a doporučení komory, může Stálý výbor pro petice a občanské iniciativy postoupit tento dopis komoře, jež může věc přikázat jinému z výborů, který o dané věci vypracuje zprávu. Výše zmiňovaný čl. 132a obsahuje náležitosti, které musí petice a občanské iniciativy splňovat, aby byly komorou přijaty. Tato podání se musí týkat tématu, které lze ve sněmovně diskutovat se zaměřením na její legislativní funkci (navržení, změna či zrušení zákona nebo jeho části) nebo ve vztahu k vytváření vládní politiky. Nesmí se naopak týkat záležitostí lokální politiky či již prováděné vládní politiky, záležitostí, o nichž sněmovna rozhodovala v posledních dvou letech (s výjimkou situace, kdy nastaly významné nové skutečnosti či jsou dostupné zásadní nové informace), dále pak zdanění a rozpočtu, záležitostí, jež jsou v rozporu s ústavou a normami a hodnotami, jež jsou hluboce zakořeněny v nizozemské společnosti.

Polsko

Celková situace

Polská ústava v článku 63 stanovuje následující: „Každý má právo ve veřejném nebo vlastním zájmu, jakož i v zájmu jiných osob s jejich souhlasem, předkládat petice, návrhy a stížnosti orgánům veřejné moci a společenským organizacím a institucím, pokud souvisejí s veřejnou správou daného úseku. Postup při přezkoumání peticí, návrhů a stížností upravuje zákon.“ Zvláštní zákon však dosud nebyl přijat, proto neexistuje zákonná právní úprava pro jiné orgány než pro parlament. Pro parlament je úprava obsažena v jednacím řádu Senátu.

Senátní úprava

Petice standardně přijímá a projednává horní komora polského parlamentu, Senát.¹⁰ Oddíl Xa (články 90a až 90g) jednacího řádu upravuje proceduru vyřizování petic. Petice formálně přijímá předseda Senátu, který je okamžitě postupuje stálému výboru pro lidská práva a petice. Předseda výboru následně rozhodne, zda bude petice zařazena na program jednání výboru, nebo zda bude petice postoupena jinému státnímu orgánu v případě, že obsah petice je mimo působnost Senátu. V případě, že je petice postoupena jinému orgánu, vyrozumí o tom předseda výboru předsedu Senátu a s odůvodněním také předkladatele petice. V případě, že o to požádá kterýkoliv člen výboru, může být i petice postoupená předsedou výboru jinému státnímu orgánu zařazena na pořad jednání výboru. Pokud je petice zařazena na program jednání výboru, vyrozumí jeho předseda své protějšky z relevantních senátních výborů o datu tohoto jednání. Výbor pro lidská práva a petice si rovněž může ve věci petice vyžádat stanovisko jiného výboru. Poté, co výbor petici projedná, zašle své usnesení předsedovi Senátu s legislativním návrhem, nebo pověří některého ze svých členů, aby předložil legislativní návrh při plenárním projednávání záležitosti vztahené k předmětu petice, případně předsedovi Senátu doručí stanovisko ohledně vhodnosti dalšího

¹⁰ Anglický překlad jednacího řádu polského Senátu dostupný zde:

http://www.senat.gov.pl/download/gfx/senat/en/defaultopisy/14/1/1/rules2015_04.pdf [20. 2. 2019]

postupu v souladu s ústavou či jednacím řádem. Výbor rovněž může neučinit nic z výše uvedeného, o takovém postupu musí s vysvětlením informovat předsedu Senátu.

Výbor každoročně předkládá Senátu zprávu o obdržených peticích. V případě, že se některé obdržené petice nestihnou projednat do konce funkčního období Senátu, přenáší se jejich projednání do následujícího období.

Portugalsko

Celková situace

Portugalská ústava garantuje ve svém článku 52 petiční právo následujícím způsobem: „(1) Všichni občané se mohou obracet na státní orgány, jakož i kterékoli úřady jednotlivě nebo společně za účelem obrany svých práv, ústavy a zákonů nebo obecného zájmu s peticemi, prohlášeními, žalobami nebo stížnostmi, všichni občané mají právo být v přiměřené době informováni o výsledku.“

Petiční zákon

Zvláštní zákon o výkonu petičního práva¹¹ v článku 8 stanovuje povinnost orgánu, jemuž je petice splňující zákonné náležitosti doručena, petici přijmout, prostudovat a jejímu předkladateli následně sdělit rozhodnutí v předmětné věci. V případě, že petice neobsahuje korektní identifikaci předkladatele a jeho adresy (v případě, že jde o kolektivní petici, postačuje jednoznačná identifikace alespoň jednoho z petentů), anebo je nesrozumitelná či v ní není specifikován její účel, vyzve příslušný orgán jejího předkladatele, aby tyto nedostatky do 20 dnů od doručení petice napravil. Pokud se tak nestane, petice je archivována.

V případě, že petice vyhovuje základním formálním požadavkům, posoudí daný orgán její přípustnost (petice nesmí obsahovat nezákonné požadavky, nesmí vyzývat k přehodnocení rozhodnutí soudů či rozhodnutí správních orgánů, proti nimž není možnost odvolání ad.) a bez zbytečného odkladu rozhodne o dalším postupu. Pokud se daný orgán nepovažuje za kompetentní v dané věci, postoupí petici kompetentnímu orgánu a o tomto postupu vyrozumí předkladatele petice. Státní orgány mají povinnost zveřejňovat informace o zpracování doručených petic na svých internetových stránkách. Zákon obsahuje specifickou úpravu pro petice doručené parlamentu (jednokomorové Shromáždění republiky). Tyto petice se doručují předsedovi a následně jsou posuzovány příslušným výborem v závislosti na předmětné věci. Příslušný výbor musí k petici zaujmout stanovisko do 60 dnů od jejího obdržení. Písemné stanovisko výboru obsahující doporučení dalšího postupu je následně předáno předsedovi Shromáždění. Petice, jež podepsalo více než 4 000 občanů, musí být projednány na plenárním zasedání.

Podle novelizace z r. 2017 (zákon č. 50/2017), kdy byl zákon novelizován a republikován, poskytuje parlament webovou platformu na podání petic, která ověřuje náležitosti zákona (např. podpisy) při podávání elektronických petic a ověřování emailových adres. Existují rovněž zvláštní pravidla v rámci platformy pro podání e-peticí.

¹¹ Zákon dostupný zde:

https://www.parlamento.pt/Legislacao/Documents/Legislacao_Anotada/ExercicioDireitoPeticao_Anotado.pdf, [20. 2. 2019]

Rakousko

Rakousko nemá spolkový zákon o peticích, na spolkové úrovni plní jeho úlohu jednací řád Národní rady. Základní zákon stanoví v čl. 11: *(1) Každý má petiční právo (2) Společné petice mohou předkládat zákonem uznané korporace nebo spolky.*

Texty právní úpravy viz část II této studie.

Země Spolku mají vlastní petiční zákony, příkladem je Vídeň, její petiční zákon Gesetz über Petitionen in Wien, naposled změněn LGBl. Nr. 29/2014.¹²

Rumunsko

Rumunský parlament projednává petice na základě právní úpravy jednacího řádu, např. čl. 186. Je možné organizovat výborem slyšení k petici. Obecně ve státní správě nařízení o vyřizování petic, a to č. 27/2002. Toto nařízení stanoví podrobně povinnosti petentů a jimi oslovených orgánů. Toto nařízení se netýká petic, které jsou vyřizovány parlamentem a prezidentem republiky.

Text nařízení v originále je uveden v části II této studie.

Slovensko

Petiční právo je na Slovensku garantováno ústavou. Článek 27 Ústavy stanovuje následující:

„(1) Petičné právo sa zaručuje. Každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného alebo iného spoločného záujmu na štátne orgány a orgány územnej samosprávy so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami.

(2) Petíciou nemožno vyzývať na porušovanie základných práv a slobôd.

(3) Petíciou nemožno zasahovať do nezávislosti súdu.“

Vedle ústavní garance petičního práva upravuje jeho výkon zvláštní zákon (Zákon o petičnom práve), který rovněž stanovuje lhůty pro státní orgány při zpracování petic. Text petičního zákona obsahuje kapitola II.

Jednací řád Národní rady Slovenské republiky pak obsahuje specifická ustanovení týkající se projednávání petic v parlamentu:

„§ 133

(1) Petície doručené národnej rade, jej výborom, predsedovi a podpredsedom národnej rady sa odovzdávajú kancelárii, ktorá vedie ich evidenciu. Predseda národnej rady postúpi petíciu gestorskému výboru, ktorý ju prerokuje a zaujme k nej stanovisko. Ak petícia patrí do pôsobnosti viacerých výborov, príslušný výbor pôsobí na koordináciu jej vybavenia.

(2) Ak petícia nepatrí do pôsobnosti národnej rady, kancelária ju postúpi na vybavenie príslušnému ministerstvu alebo inému ústrednému orgánu štátnej správy.

(3) Petíciu, ktorú podpísalo aspoň 100 000 občanov, prerokuje národná rada.

§ 134

(1) Výbory podávajú aspoň raz za kalendárny rok národnej rade správu o petíciách doručených podľa § 133 ods. 1.

(2) Do petícií a ich evidencie môže každý poslanec kedykoľvek nazrieť.“

¹² znění v digitalizované sbírce je obsaženo zde:

<https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=LrW&Gesetzesnummer=20000324>, [20. 2. 2019]

Slovinsko

Petiční právo je upraveno v ústavě, čl. 45. Petice v parlamentu projednává Výbor pro petice, lidská práva a rovné příležitosti, a to podle jednacího řádu parlamentu. Generální petiční zákon neexistuje.

Španělsko

Komory španělského parlamentu přijímají petice a projednávají je. Obecné petiční právo upravuje organický zákon č. 4/2001 z 12. 11. 2001 o právu petičním, je přípustná určitá kontrola procedury správním soudnictvím. Regiony si jej mohou přizpůsobit pro petice podané jejich orgánům. Podle petičního zákona musí zastupitelské sbory (Sněmovna reprezentantů, Senát, sbory regionů) umožnit přítomnost petentů, pokud je úměrná.

Petice projednává petiční výbor komor, a pokud mají více než 4 000 podpisů, pak podle zvyklostí plénum. Text zákona viz kapitulu II této studie.

II. Právní předpisy k vybraným státům

Belgie

Z jednacího řádu Sněmovny reprezentantů:

CHAPITRE V

DES PÉTITIONS ET DES QUESTIONS CONCERNANT LE COLLÈGE DES MÉDIATEURS FÉDÉRAUX

Art. 142

Les pétitions doivent être adressées par écrit au président de la Chambre.

Elles ne peuvent être remises en personne ni par une délégation de personnes.

Toute pétition doit être revêtue de la signature du pétitionnaire et indiquer lisiblement ses nom et prénoms ainsi que sa résidence.

Les autorités constituées ont seules le droit d'adresser des pétitions en nom collectif.

L'analyse sommaire des pétitions adressées à la Chambre depuis sa dernière séance est annexée au Compte rendu intégral.

Le président de la Chambre renvoie les pétitions soit à la commission des Pétitions, soit à la commission qui est compétente dans la matière à laquelle la pétition se rapporte, ou en décide le dépôt sur le bureau de la Chambre.

La commission des Pétitions est composée de 17 membres nommés par la Chambre conformément aux articles 157 et 158. Des membres suppléants sont nommés conformément aux dispositions de l'article 22.

La commission des Pétitions nomme, en son sein, un président et un premier et un deuxième vice-président.

La commission des Pétitions fixe, dans son règlement d'ordre intérieur, les modalités de son fonctionnement et notamment celles de l'examen des pétitions. Ce règlement d'ordre intérieur est annexé au présent Règlement.

Art. 143

1. Suivant le cas, la commission des Pétitions prend, dans le plus bref délai, l'une des décisions suivantes:

1° elle renvoie la pétition:

– soit au ministre, afin qu'il fournisse des explications écrites;

– soit au Collège des médiateurs fédéraux, afin qu'il traite les réclamations en application de la loi instaurant des médiateurs fédéraux;

– soit à la commission compétente pour la matière à laquelle la pétition se rapporte;

2° elle dépose la pétition sur le bureau de la Chambre;

3° elle classe la pétition.

Si la pétition a été renvoyée au ministre, celui-ci fournit, dans les six semaines ou dans tout autre délai fixé par la commission des Pétitions, des explications écrites à celle-ci. Si le ministre n'a pas communiqué sa réponse au président de la commission dans le délai précité, la commission peut requérir la présence du ministre, conformément aux dispositions des articles 26, n° 6, et 30.

Si la pétition a été renvoyée au Collège des médiateurs fédéraux, ce dernier informe la commission des Pétitions, régulièrement et par écrit, de la suite qu'il y réserve. La décision motivée de ne pas traiter la réclamation est communiquée sans délai et par écrit à la commission, qui peut décider à tout moment d'entendre les médiateurs fédéraux.

Si la pétition a été renvoyée à une autre commission de la Chambre en application de l'article 142, alinéa 6, ou en application du n° 1, alinéa premier, 1°, troisième tiret, du présent article, cette commission informe la commission des Pétitions, régulièrement et par écrit, de la suite qui y a été réservée.

Si la pétition a été déposée sur le bureau de la Chambre en application de l'article 142, alinéa 6, ou en application du n° 1, alinéa premier, 2°, du présent article, le greffier de la Chambre informe la commission des Pétitions, régulièrement et par écrit, de la suite qui y a été réservée.

2. Un feuillet trimestriel portant l'analyse des pétitions et les décisions de la commission des Pétitions visées au n° 1 est distribué aux membres de la Chambre.

3. Dans les huit jours de la distribution du feuillet, tout membre de la Chambre peut demander qu'il soit fait rapport séparément sur une pétition. Cette demande est transmise à la Conférence des présidents, qui statue sur sa recevabilité.

Passé ce délai, ou en cas de refus de la Conférence des présidents, les décisions de la commission des Pétitions sont définitives.

4. La commission des Pétitions fait chaque année rapport sur ses travaux de l'année écoulée à la Chambre et peut, à cette occasion, formuler des recommandations. Elle peut en outre faire des rapports trimestriels intermédiaires, si elle l'estime utile.

Art. 144

La commission des Pétitions est également chargée, en ce qui concerne le Collège des médiateurs fédéraux:

- a) de faire rapport, après avoir éventuellement recueilli l'avis d'autres commissions, sur les propositions de demandes adressées par la Chambre au Collège des médiateurs fédéraux en vue de faire mener une investigation sur le fonctionnement des services administratifs fédéraux;
- b) de faire rapport sur le rapport annuel et les rapports intermédiaires établis par le Collège des médiateurs fédéraux ou de renvoyer ces rapports ou des parties de ceux-ci à des commissions permanentes, qui font rapport à la Chambre après avoir éventuellement entendu les médiateurs fédéraux;
- c) d'entendre les médiateurs fédéraux à la demande de la Chambre. Elle peut entendre le Collège des médiateurs fédéraux à tout moment, de son propre chef ou à leur demande;
- d) de faire rapport sur l'établissement et les modifications du règlement d'ordre intérieur du Collège des médiateurs fédéraux, qui détermine les modalités de traitement des réclamations et doit être approuvé par la Chambre.

L'article 75, n° 7, ne s'applique pas aux propositions visées au premier alinéa, a).

Les rapports annuels et les rapports intermédiaires du Collège des médiateurs fédéraux sont adressés à la Chambre. Ces rapports sont rendus publics par la commission des Pétitions à l'issue de leur présentation par les médiateurs fédéraux.

Les rapports de commission visés au premier alinéa, b), et à l'article 143, n° 4, peuvent être réunis pour former un seul rapport annuel ou trimestriel.

Francie

Úryvky z jednacího řádu Národního shromáždění (Podobná úprava je i v jednacím řádu Senátu)

Čl. 147

1. Petice jsou adresovány předsedovi Národního shromáždění. Mohou být prezentovány a podány také prostřednictvím poslance, který na petici poznamená, že petice byla podána jeho prostřednictvím.
2. Petice podaná či zprostředkovaná shromážděním na veřejném místě nesmí být přijata předsedou ani předložena k jednání.
3. Každá petice musí obsahovat místo bydliště petenta a jeho podpis.

Čl. 148

1. Petice se začlení do seznamu v pořadí, ve kterém jsou obdrženy. Petentům je oznámeno pořadové číslo petice.
2. Předseda Národního shromáždění přikáže petice výboru příslušnému podle čl. 36. Výbor jmenuje zpravodaje.

3. Po vyslyšení doporučení zpravodaje výbor rozhodne jednotlivě o petici – buď nepřijmout žádné další opatření k petici nebo postoupit petici jinému stálému výboru Shromáždění nebo ministrovi nebo předložit petici Shromáždění. Každý petent bude seznámen s rozhodnutím týkajícím se petice.

4. Pokud je petice postoupena jinému stálému výboru Shromáždění, tento výbor buď rozhodne nepřijmout žádné další opatření k petici, nebo postoupí petici ministrovi nebo předloží petici Shromáždění. Každý petent bude seznámen s rozhodnutím týkajícím se petice.

5. Ministrova odpověď je oznámena petentovi. Pokud ministr neodpověděl během 3 měsíců od doby, kdy mu byla petice postoupena, je petice postoupena Shromáždění.

6. Pokud se výbor rozhodne předložit petici Shromáždění, předloží k projednání zprávu obsahující plný text petice, zpráva je vytištěna a distribuována.

Čl. 149

1. Bulletin obsahující přehled peticí a rozhodnutí o jejich vyřízení je rozeslán periodicky členům Shromáždění.

2. Během 8 dnů po rozeslání bulletinu může každý člen Shromáždění požadovat, aby petice, u níž bylo přijato rozhodnutí o nepřijetí žádného dalšího opatření nebo jež byla postoupena ministrovi nebo jinému výboru, byla předložena Shromáždění. Tato žádost je předána Konferenci předsedů, která o tom rozhodne.

3. Pokud uplyne jmenovaná lhůta nebo pokud Konference předsedů odmítne žádost člena, je rozhodnutí výboru potvrzeno a je publikováno v Journal official.

4. Pokud Konference předsedů potvrdí požadavek člena, je zpráva týkající se petice, která byla publikována v přehledu bulletinu, předložena, vytištěna a rozeslána, zpráva musí obsahovat plný text petice.

Čl. 150

Zprávy předložené Shromáždění (tak jak bylo řečeno výše) mohou být zařazeny na jednání pléna buď na žádost vlády, nebo rozhodnutím Konference předsedů.

Čl. 151

1. Rozprava na veřejné schůzi o zprávách předložených podle čl. 148 a 149 se zahájí slyšením zprávy výboru.

2. V rozpravě dále vystoupí poslanec – pokud je takový – který předložil petici podle čl. 147 a poté poslanec, který požádal o předložení petice Shromáždění.

3. Předseda Shromáždění vezme v úvahu přihlášené poslance a určí, jak dlouho je oprávněn každý poslanec hovořit.

4. Vláda je oprávněna vystoupit kdykoliv.

5. Poté kdy vystoupil poslední přihlášený, předseda Shromáždění přistoupí k dalšímu programu.

Irsko

Z jednacího řádu Dail Eirean¹³

JOINT COMMITTEE ON PUBLIC PETITIONS

Joint Committee on Public Petitions.

111A. (1) There shall stand established, following the reassembly of the Dáil subsequent to a General Election, a Standing Committee, which shall be joined with a similar Committee of Seanad Éireann, to form the Joint Committee on Public Petitions, to consider—

(a) public petitions addressed to the Houses of the Oireachtas which shall stand referred to the Committee in accordance with Standing Orders 111B to 111E, inclusive;

(b) such other matters as may be referred to the Committee by the Houses of the Oireachtas; and

(c) any other related matters.

(1A) The Committee may also consider a matter of general public concern or interest in relation to the legislative powers of the Houses of the Oireachtas or an issue of public policy: Provided that prior to the commencement of such consideration, the Chairman of the Joint Committee shall consult with the relevant Committee established pursuant to Standing Order 84A.

(2) The Standing Committee shall consist of seven members of Dáil Éireann. The quorum of the Joint Committee shall be four, of whom at least one shall be a member of Dáil Éireann and one a member of Seanad Éireann. The Chairman of the Joint Committee shall be a member of Dáil Éireann.

(3) The Joint Committee shall have the following powers:

(a) the powers defined in Standing Order 85, other than paragraphs (2A), (4A), (4B), (6A) and (6B) thereof; and

(b) power to refer any matter which has been considered by it (and which has been concluded to be of sufficient importance to require additional consideration) to the relevant Joint Committee appointed under Standing Order 84A for further consideration and report back to the Committee.

¹³ <https://webarchive.oireachtas.ie/parliament/media/about/standingorders/consolidated-version-of-all-of-the-standing-orders-of-d%a1il-%c3%89ireann,-9-may-2017.pdf>

- (4) The provisions of Standing Order 95, other than paragraph (1) thereof, shall apply to the Joint Committee.
- (5) The Joint Committee may engage with the Committee on Petitions of the European Parliament including in relation to the European Citizens' Initiative.
- (6) It shall be an instruction to the Joint Committee that it shall not consider any matter which is being considered, or of which notice has been given of a proposal to consider, by the Committee of Public Accounts in the exercise of its functions under Standing Order 186 and/or the Comptroller and Auditor General (Amendment) Act 1993.
- (7) The Joint Committee shall prepare an annual work programme and an annual report as outlined in Standing Order 89, which shall be laid before both Houses of the Oireachtas.

Lodging of petitions.

- 111B. (1) A petition may be addressed to the Houses of the Oireachtas on a matter of general public concern or interest in relation to their legislative powers or an issue of public policy.
- (2) A petition may be lodged by an individual person, a body corporate or an unincorporated association of persons.
- (3) A petition shall clearly indicate—
- (a) the name of the petitioner;
 - (b) an address of the petitioner to which all communications concerning the petition should be sent; and
 - (c) the name and address of any person supporting the petition.
- (4) All petitions addressed to the Houses of the Oireachtas shall stand referred to the Joint Committee on Public Petitions (referred to in this Standing Order and Standing Orders 111C, D and E as "the Committee").
- (5) The Committee shall, from time to time, determine—
- (a) the proper form of petitions;
 - (b) the manner in which petitions are to be lodged with the Houses; and
 - (c) such other matters in relation to the consideration of petitions as the Committee considers appropriate and which are not otherwise provided for in these Standing Orders.

Admissibility of petitions.

- 111C. (1) A petition is admissible unless it—
- (a) requests the Dáil to do anything other than the Dáil has power to do;
 - (b) does not comply with Standing Orders or is otherwise not in proper form;
 - (c) is sub judice within the meaning of Standing Order 59;
 - (d) contains the name or names of individuals;
 - (e) contains language which is offensive or in the nature of being defamatory;
 - (f) is the same as, or in substantially similar terms to, a petition brought by or on behalf of the same person, body corporate or unincorporated association during the lifetime of that Dáil and which was closed by agreement of the Committee;
 - (g) is frivolous, vexatious or otherwise constitutes an abuse of the petitions system; and
 - (h) requires the Committee to consider an individual complaint which has been the subject of a decision by an Ombudsman, or by a regulatory public body or a body established for the purpose of redress.
- (2) In relation to admissible petitions, where a petition deals with—
- (a) local or regional matters; or
 - (b) matters which are more appropriate to a regulatory public body or a body established for the purpose of redress;

the Committee shall establish that all available avenues of appeal or redress have been utilised by the petitioner prior to the Committee considering the matter.

- (3) The Committee shall consider and decide in a case of dispute whether a petition is admissible and shall notify the petitioner of its decision and of the reasons for that decision.

Actions in relation to petitions.

- 111D. (1) If a petition is admissible, the Committee shall take such action as it considers appropriate in relation to that petition.
- (2) Without prejudice to the generality of paragraph (1), the Committee may—
- (a) refer the petition to an Ombudsman or a regulatory public body or a body established for the purpose of redress;
 - (b) refer the petition to any other Committee as it considers appropriate, with a request for further consideration and report back to the Committee; and
 - (c) report to the Dáil with recommendations, including a request that the report be debated by the Dáil.

(3) The Committee shall notify the petitioner of any action taken under paragraph (2).

Closing of petitions.

111E. (1) The Committee may close a petition at any time.

(2) Where the Committee closes a petition it shall notify the petitioner that the petition is closed and of the reasons for closing it.

Litva

Petiční zákon: ¹⁴

PETICIJŲ ĮSTATYMAS

1999 m. liepos 7 d. Nr. VIII-1313

1. Šis įstatymas nustato Lietuvos Respublikos Konstitucijos laiduojamos peticijos teisės įgyvendinimo tvarką.

2. Šis įstatymas netaikomas, kai piliečiai įgyvendina Konstitucijoje įtvirtintą:

- 1) įstatymų leidybos iniciatyvos teisę;
- 2) referendumo paskelbimo iniciatyvos teisę;
- 3) valstybės įstaigų ar pareigūnų darbo kritikos teisę.

3. Šis įstatymas nereglamentuoja skundų, pareiškimų ir pasiūlymų nagrinėjimo tvarkos, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai.

2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Peticijos teisė – Konstitucijoje laiduojama teisė kreiptis šio įstatymo nustatyta tvarka į Seimą, Vyriausybę ar vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijas – tarybą bei merą (valdybą) (toliau – vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijos).

2. Pareiškėjas – Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, nuolat gyvenantis Lietuvos Respublikoje, arba jų grupė, šio įstatymo nustatyta tvarka parašę ir pateikę kreipimąsi (peticiją).

3. Pareiškėjo atstovas – pirmasis kreipimąsi pasirašęs ar kitas kreipimesi nurodytas asmuo, kuriam turi būti pranešta apie peticijos nagrinėjimą, priimtus sprendimus ir kuris turi teisę dalyvauti ją nagrinėjant.

4. Peticija – raštiškas pareiškėjo kreipimasis į Seimą, Vyriausybę ar vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijas su reikalavimais ar siūlymais spręsti šio įstatymo 3 straipsnio 1 dalyje nurodytus klausimus, kai tam reikia priimti naują teisės aktą, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojantį teisės aktą ir kai peticijų komisijos tokį kreipimąsi pripažįsta peticija.

5. Peticijų komisijos – nuolatinės komisijos, kurios sprendžia kreipimosi pripažinimo peticija bei peticijų priėmimo nagrinėti klausimus, jas nagrinėja ir pateikia išvadas dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo.

3 straipsnis. Kreipimesi dėstomi reikalavimai ir siūlymai

1. Kreipimesi gali būti reikalaujama ar siūloma spręsti tokius klausimus:

- 1) žmogaus teisių ir laisvių apsaugos ar įgyvendinimo;
- 2) valdžios ir valdymo institucijų reformavimo;
- 3) kitus svarbius visuomenei, savivaldai ar valstybei klausimus.

2. Kreipimesi negali būti keliami tokie reikalavimai ir siūlymai, kurių išsprendimas varžytų kitų žmonių teises ir laisves, gręstų Lietuvos valstybės nepriklausomybei, teritorijos vientisumui, konstitucinei santvarkai.

4 straipsnis. Kreipimosi forma ir turinys

1. Kreipimasis pateikiamas raštu. Kreipimesi turi būti nurodyta:

- 1) pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, asmens kodas;
- 2) institucija, kuriai paduodamas kreipimasis;
- 3) prašymas pripažinti kreipimąsi peticija, kreipimosi padavimo priežastys ir tikslai;
- 4) pareiškėjo reikalavimai ir siūlymai;
- 5) pareiškėjo atstovo vardas, pavardė, asmens kodas, gyvenamoji vieta ir, jeigu yra, telefono, telefakso numeriai.

2. Kiekvienas kreipimasis turi būti pareiškėjo pasirašytas. Tais atvejais, kai pareiškėjas dėl fizinių trūkumų pats negali pasirašyti, kreipimąsi už pareiškėją pasirašo kitas asmuo, nurodydamas savo vardą, pavardę, gyvenamąją vietą, asmens kodą.

3. Prie kreipimosi gali būti pridėti įvairūs dokumentai ar jų kopijos, siūlomo teisės akto projektas ir kita medžiaga.

5 straipsnis. Pareiškėjo teisės

Pareiškėjas turi teisę:

- 1) bet kuriuo metu atšaukti kreipimąsi (peticiją). Kreipimasis (peticija) atšaukiamas raštu, nurodant 4 straipsnio 1 dalies 1 punkte nurodytus duomenis;
- 2) gauti informaciją apie peticijos nagrinėjimo vietą ir laiką, priimtus sprendimus bei kitą šiame įstatyme nustatytą informaciją;

¹⁴ Pokud bude třeba překladu, obraťte se znovu na PI.

3) asmeniškai ar per atstovą dalyvauti peticijų komisijų posėdžiuose nagrinėjant peticiją, taip pat ir tuo atveju, kai pagal šio įstatymo 9 straipsnio 5 dalį kreipimaisi yra sujungiami;

4) šio įstatymo nustatyta tvarka apskusti peticijų komisijos sprendimą, kuriuo kreipimasis nepripažįstamas peticija ar atsisakoma priimti peticiją nagrinėti.

6 straipsnis. Peticijų komisijos

1. Peticijų komisijos sudaromos ir veikia vadovaudamosi šiuo įstatymu, savo nuostatais ir kitais teisės aktais. Peticijų komisijos yra atsakingos ir atskaitingos jas sudariusioms valstybės ir vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijoms.

2. Vykdydamos šio įstatymo nustatytas funkcijas, peticijų komisijos turi teisę pasitelkti specialistų (ekspertų), kreiptis į valstybės institucijas, mokslo bei studijų institucijas, švietimo įstaigas su prašymu pateikti išvadas ir kitokią reikiamą medžiagą, pakviesti į savo posėdžius valstybės institucijų, išskyrus teismų, atstovus iš anksto su jais suderintu laiku ir išklausti jų informaciją.

3. Lietuvos Respublikos Seimo Peticijų komisiją sudaro ir jos nuostatus tvirtina Seimas Seimo statuto nustatyta tvarka.

4. Lietuvos Respublikos Vyriausybės Peticijų komisiją sudaro ir jos nuostatus tvirtina Vyriausybė.

5. Savivaldybės peticijų komisiją sudaro ir jos nuostatus tvirtina savivaldybės taryba.

6. Peticijų komisijos savo išvadas ir pasiūlymus pateikia raštu.

Antrasis skirsnis

Kreipimosi padavimas, jo pripažinimas peticija ir peticijos priėmimas nagrinėti

7 straipsnis. Kreipimosi padavimas

1. Kreipimasis gali būti paduodamas tiesiogiai arba siunčiamas paštu. Kreipimasis paduodamas Seimui, Vyriausybei ar vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijai atsižvelgiant į tai, kieno kompetencija yra jame iškeltų reikalavimų ir siūlymų nagrinėjimas. Kreipimasis gali paduoti pats pareiškėjas arba jo atstovas.

2. Pareiškėjas, nesutinkantis su peticijų komisijos ar Seimo, Vyriausybės ar savivaldybės tarybos sprendimu dėl peticijoje iškeltų reikalavimų ir siūlymų, turi teisę po vienerių metų nuo šio įstatymo 15 straipsnyje numatyto pranešimo gavimo dienos šio įstatymo nustatyta tvarka pakartotinai pateikti kreipimasis.

8 straipsnis. Kreipimosi registravimas

1. Visi kreipimaisi įregistruojami peticijų registravimo žurnale institucijoje, kuriai paduotas (persiųstas) kreipimasis.

2. Apie kreipimosi įregistravimą nedelsiant, bet ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, raštu pranešama pareiškėjui ar jo atstovui, nurodant įregistravusią instituciją, įregistravimo numerį ir datą.

9 straipsnis. Kreipimosi pripažinimas peticija ir peticijos priėmimas nagrinėti

1. Peticijų komisijos sprendžia klausimą dėl kreipimosi pripažinimo peticija, išsiaiškinusios, ar jame iškeltų reikalavimų ir siūlymų nagrinėjimas priklauso įregistravusios institucijos kompetencijai. Jei kreipimasis yra pateiktas institucijai, kurios kompetencijai nepriklauso nagrinėti ir iškelti reikalavimus ir siūlymus, peticijų komisija ne vėliau kaip per 4 darbo dienas nuo išsiaiškinimo, ar kreipimosi iškeltų reikalavimų ir siūlymų nagrinėjimas priklauso įregistravusios institucijos kompetencijai, dienos persiunčia kreipimasis 7 straipsnio 1 dalyje nurodytai kompetentingai institucijai ir apie tai praneša pareiškėjui ar jo atstovui.

2. Anoniminis kreipimasis atmetamas nespėndžiant šio straipsnio 1 dalyje nustatytų klausimų.

3. Kreipimasis nepripažįstamas peticija, jei:

1) jis neatitinka šio įstatymo 3 straipsnio reikalavimų;

2) iškeltų reikalavimų ir siūlymų tenkinimui nereikia priimti naujo teisės akto, pakeisti, papildyti ar pripažinti netekusiu galios galiojančio teisės akto;

3) tas pats pareiškėjas dėl tų pačių reikalavimų ir siūlymų per kalendorinius metus tai pačiai institucijai padavė daugiau kaip vieną kreipimasis;

4) pareiškėjas visiškai nepagrindžia kreipimosi išdėstytų reikalavimų ir siūlymų ar kitaip piktnaudžiauja peticijos teise;

5) peticijų komisija per kalendorinius metus dėl tų pačių reikalavimų ir siūlymų, išdėstytų kreipimesi, jau yra priėmusi sprendimą;

6) kreipimasis paduoda ne Lietuvos Respublikos pilietis ar užsienietis, nuolat gyvenantis Lietuvos Respublikoje, arba jų grupė.

4. Peticijų komisija, priėmusi motyvuotą sprendimą nepripažinti kreipimosi peticija, apie tai praneša pareiškėjui ar jo atstovui ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos. Tokį kreipimasis nagrinėja įregistravusi institucija kitų įstatymų ir teisės aktų nustatyta tvarka arba persiunčia nagrinėti kitoms valstybės institucijoms.

5. Peticijų komisijos, gavusios ne vieną kreipimasis dėl tų pačių reikalavimų ir siūlymų, turi teisę juos sujungti ir nagrinėti juos kaip vieną kreipimasis.

6. Pripažinusi kreipimasis peticija, peticijų komisija kartu išsprendžia klausimą, ar galima priimti peticiją nagrinėti.

7. Peticijų komisijos atsisako priimti peticiją nagrinėti, kai per nustatytą terminą nebuvo ištaisyti šio straipsnio 8 dalyje nurodyti trūkumai. Peticijų komisija neturi teisės atsisakyti nagrinėti peticiją tuo pagrindu, kad pareiškėjas ar pareiškėjo atstovas nenurodė kreipimosi asmens kodo, gyvenamosios vietos ir telefono ar telefakso numerio.

8. Jeigu kreipimasis yra nepasirašytas arba jame nenurodytas pareiškėjo vardas, pavardė, išskyrus atvejus, kai kreipimasis yra anoniminis, peticijų komisija nustato terminą trūkumams pašalinti ir praneša apie tai pareiškėjui ar jo

atstovui. Pareiškėjui arba pareiškėjo atstovui per nustatytą terminą ištaisius trūkumus, peticijų komisija ne vėliau kaip per 3 darbo dienas priima sprendimą peticiją nagrinėti. Apie peticijos nagrinėjimą pranešama ir paskelbiama šio straipsnio 10 dalyje nustatyta tvarka.

9. Apie peticijos priėmimą nagrinėti arba apie atsisakymą priimti peticiją nagrinėti peticijų komisijos praneša pareiškėjui ar jų atstovui raštu ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo dienos, nepaisydamos pareiškėjo ar pareiškėjo atstovo dalyvavimo priimant sprendimus. Šio įstatymo 9 straipsnio 5 dalyje nurodytu atveju pranešama kiekvienam pareiškėjui. Sprendimas atsisakyti priimti peticiją nagrinėti turi būti motyvuotas.

10. Peticijų komisija, priėmusi sprendimą peticiją nagrinėti, paskiria peticijos nagrinėjimo vietą ir laiką ir apie tai paskelbia „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

Savivaldybės peticijų komisija apie peticijos nagrinėjimo vietą ir laiką paskelbia vietos spaudoje arba savivaldybės tarybos nustatyta tvarka.

11. Kreipimosi pripažinimo peticija ir peticijų priėmimo nagrinėti klausimą peticijų komisija išsprendžia ne vėliau kaip per 20 darbo dienų nuo kreipimosi įregistravimo dienos. Jei kreipimosi pripažinimo peticija ir peticijų priėmimo nagrinėti klausimui išspręsti reikalingi papildomi dokumentai ar išvados, terminas skaičiuojamas nuo paskutinio reikiamo dokumento gavimo dienos.

10 straipsnis. Kreipimosi nepripažinimo peticija ir atsisakymo priimti peticiją nagrinėti apskundimas

1. Pareiškėjas ne vėliau kaip per 1 mėnesį nuo pranešimo apie sprendimą nepripažinti kreipimosi peticija ar atsisakyti priimti peticiją nagrinėti gavimo dienos gali apskųsti peticijų komisijos sprendimą:

- 1) Seimui dėl Seimo Peticijų komisijos sprendimo;
- 2) Vyriausybės kancleriui dėl Vyriausybės Peticijų komisijos sprendimo;
- 3) savivaldybės tarybai dėl savivaldybės peticijų komisijos sprendimo.

2. Skundas turi būti pateiktas raštu ir pasirašytas pareiškėjų. Skunde turi būti nurodyta: pareiškėjo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, atstovo vardas, pavardė, gyvenamoji vieta, aplinkybės, pagrindžiančios sprendimo neteisėtumą ar nepagrįstumą.

3. Gautas skundas išnagrinėjamas ne vėliau kaip per 30 dienų nuo jo gavimo dienos ir apie priimtą sprendimą pranešama pareiškėjui ar jo atstovui.

4. Nusprendus patenkinti skundą ir priėmus sprendimą pripažinti kreipimąsi peticija, peticija perduodama peticijų komisijai spręsti peticijos priėmimo nagrinėti klausimą. Nusprendus patenkinti skundą ir priėmus sprendimą priimti peticiją nagrinėti, peticija perduodama peticijų komisijai nagrinėti. Sprendimas atsisakyti tenkinti skundą yra galutinis ir neskundžiamas.

Trečiasis skirsnis

Peticijų nagrinėjimas

11 straipsnis. Peticijų nagrinėjimo principai

Nagrinėjant peticijas, vadovaujasi šiais principais:

- 1) lygybės įstatymui – joks pareiškėjas negali būti diskriminuojamas ar jam teikiama kokių nors privilegijų dėl jo lyties, rasės, tautybės, kalbos, kilmės, socialinės padėties, tikėjimo, įsitikinimų ar pažiūrų;
- 2) viešumo – peticijos nagrinėjamos viešai, išskyrus atvejus, kai reikia apsaugoti žmogaus asmens, jo privataus gyvenimo slaptumą, taip pat jeigu viešai nagrinėjama peticija atskleistų valstybės, tarnybos, profesinę ar komercinę paslaptį;
- 3) draudimo varžyti kitų asmenų teises ar laisves ar kenkti kitų asmenų, visuomenės ar valstybės interesams;
- 4) kolegialaus nagrinėjimo – visos peticijos nagrinėjamos, išvados bei sprendimai priimami kolegialiai;
- 5) operatyvumo – draudžiama vilkinti peticijų nagrinėjimą. Visos peticijos turi būti išnagrinėtos ne vėliau kaip per 90 kalendorinių dienų nuo sprendimo priimti peticiją nagrinėti priėmimo dienos;
- 6) bendradarbiavimo – peticijų komisijos bei valstybės institucijos bendradarbiauja siekdamas, kad peticija būtų tinkamai išnagrinėta. Kai peticijoje keliamų klausimų sprendimas pagal kompetenciją priklauso kelioms institucijoms, peticiją nagrinėja platesnę dalykinę ir teritorinę kompetenciją turinčios institucijos sudaryta peticijų komisija;
- 7) procedūrų konfidencialumo – peticijų komisijų, valstybės ir savivaldybių valdžios ir valdymo institucijų procedūros ir susirašinėjimas su pareiškėjais iki sprendimo priėmimo negali būti viešiniami.

12 straipsnis. Seimui pateiktų peticijų nagrinėjimas

1. Seimui pateiktos peticijos nagrinėjamos šio įstatymo, Seimo statuto ir Peticijų komisijos nuostatų nustatyta tvarka.

2. Seimo Peticijų komisijai nusprendus peticiją priimti nagrinėti, peticija išnagrinėjama iš esmės peticijų komisijos paskirtu laiku.

3. Seimo Peticijų komisija, išnagrinėjusi peticiją, Seimo statuto nustatyta tvarka teikia Seimui išvadas dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo. Tuo atveju, kai prieinama išvados tenkinti peticijoje išdėstytus reikalavimus ir siūlymus, gali būti parengiamas atitinkamo teisės akto projektas arba siūloma sudaryti komisiją ar darbo grupę teisės akto projektui parengti.

13 straipsnis. Vyriausybei pateiktų peticijų nagrinėjimas

1. Peticijos, pateiktos Vyriausybei, nagrinėjamos šio įstatymo, Vyriausybės darbo reglamento ir Peticijų komisijos nuostatų nustatyta tvarka.

2. Vyriausybės Peticijų komisijai nusprendus peticiją priimti nagrinėti, peticija išnagrinėjama iš esmės Peticijų komisijos paskirtu laiku.

3. Vyriausybės Peticijų komisija, išnagrinėjusi peticiją, Vyriausybės darbo reglamento nustatyta tvarka teikia Vyriausybei išvadas dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo. Tuo atveju, kai prieinama išvados tenkinti peticijoje išdėstytus reikalavimus ir siūlymus, gali būti parengiamas atitinkamo teisės akto projektas arba siūloma sudaryti komisiją ar darbo grupę teisės akto projektui parengti, arba siūloma pavesti atitinkamoms valstybės institucijoms parengti teisės akto projektą.

14 straipsnis. Vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijai pateiktų peticijų nagrinėjimas

1. Peticijos, pateiktos vietos savivaldos valdžios ir valdymo institucijai, nagrinėjamos šio įstatymo, Vietos savivaldos įstatymo, savivaldybės tarybos statuto ir peticijų komisijos nuostatų nustatyta tvarka.

2. Savivaldybės peticijų komisijai nusprendus peticiją priimti nagrinėti, peticija išnagrinėjama iš esmės peticijų komisijos paskirtu laiku.

3. Savivaldybės peticijų komisija, išnagrinėjusi peticiją, Vietos savivaldos įstatymo ir tarybos statuto nustatyta tvarka teikia savivaldybės tarybai išvadas dėl peticijoje išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo. Tuo atveju, kai prieinama išvados tenkinti peticijoje išdėstytus reikalavimus ir siūlymus, gali būti parengiamas atitinkamo teisės akto projektas arba siūloma sudaryti komisiją ar darbo grupę teisės akto projektui parengti, arba siūloma pavesti merui (valdybai) parengti teisės akto projektą.

15 straipsnis. Pranešimas apie peticijų išnagrinėjimą

Išnagrinėjus peticiją Seime, Vyriausybėje ar savivaldybės taryboje, apie priimtus sprendimus per 10 darbo dienų raštu pranešama pareiškėjui ar jo atstovui.

16 straipsnis. Seimo, Vyriausybės ir savivaldybės tarybos sprendimų neskundžiamumas

Seimo, Vyriausybės ir savivaldybės tarybos sprendimai dėl peticijose išdėstytų reikalavimų ir siūlymų tenkinimo yra galutiniai ir neskundžiami.

Ketvirtas skirsnis

Baigiamosios nuostatos

17 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas įsigalioja nuo 1999 m. spalio 1 d.

18 straipsnis. Peticijų komisijų sudarymas

Peticijų komisijos turi būti sudarytos iki 1999 m. spalio 1 d. Peticijų komisijos pradeda veikti nuo 1999 m. spalio 1 d.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Lotyšsko

Jednací řád parlamentu:

53. Consideration of collective submissions

1313. (1) At least 10,000 citizens of Latvia who have reached the age of 16 on the day of filing a submission shall have a right to file a collective submission with the Saeima. The collective submission shall contain a request to the Saeima and a brief justification of the request, as well as specify the natural person authorised to represent the signatories of the collective submission, this person's address and contact information. Each signatory of the collective submission shall legibly indicate his/her name, surname and ID number. It shall also be possible to collect signatures electronically as long as the possibility to identify signatories and protection of personal data are ensured.

(2) A collective submission shall not contain a request which is clearly unacceptable in a democratic society or is plainly offensive; a collective submission shall not undermine values of human dignity, freedom, democracy, equality, the rule of law and human rights, including the rights of minorities.

(3) When determining the number of individuals filing a collective submission, the withdrawal of signatures from the collective submission that has already been filed with the Saeima shall not be taken into consideration.

(4) A collective submission that is filed electronically shall be supplemented with technical information confirming the signing of the collective submission and ensuring the possibility to verify the number of signatories, their names, surnames and ID numbers.

1314. (1) Not later than 20 days after the receipt of a collective submission, the Presidium shall evaluate its compliance with Article 1313 of the Rules of Procedure of the Saeima; if necessary, forward it the Office of Citizenship and Migration Affairs for verification; and decide on forwarding the submission to the Mandate, Ethics and Submissions Committee for initial evaluation. The natural person authorized to represent the signatories of the collective submission shall be invited to the meeting of the Presidium.

(2) If the Presidium ascertains that the submitted document does not comply with Article 1313 of the Rules of Procedure of the Saeima, a reply concerning the collective submission shall be provided pursuant to the Law on Submissions.

1315. (1) A meeting of the Mandate, Ethics and Submissions Committee during which the initial evaluation of the collective submission is conducted shall be held not later than a month after the collective submission has been filed with the Saeima, and the proceedings of the Committee meeting shall be audio recorded.

(2) The person authorized to represent the signatories of the collective submission, members of other committees of the Saeima, and representatives of institutions concerned with the request of the collective submission shall be invited to the meeting of the Mandate, Ethics and Submissions Committee.

(3) At the meeting of the Mandate, Ethics and Submissions Committee, the person authorized to represent the signatories of the collective submission shall have the right to justify the collective submission and take part in the relevant debate in accordance with the procedure set by the Committee.

(4) Not later than three months after the collective submission has been filed, the Mandate, Ethics and Submissions Committee shall draft a report on the evaluation of the collective submission by the Committee and prepare a draft resolution of the Saeima on further processing of the collective submission.

(5) The report drafted by the Mandate, Ethics and Submissions Committee shall contain information on the initial evaluation of the collective submission by the Committee, in particular the requests made by the signatories and their justification, opinions expressed by invited persons, as well as other information which the Committee considers relevant. The draft resolution of the Saeima on further processing of the collective submission shall contain the following information on the collective submission:

1) number of submitters;

2) brief summary of the essence of the collective submission;

3) preferable further processing (for example, to form a special committee of the Saeima tasked with preparing a relevant draft law, to forward the collective submission to a relevant institution for further evaluation, to instruct the Cabinet of Ministers to prepare a relevant concept or draft law, to leave the collective submission without consideration or to turn it down).

(6) The draft resolution of the Saeima on further processing of the collective submission shall be considered in accordance with the procedure set forth in Article 117 of the Rules of Procedure of the Saeima.

(7) The Mandate, Ethics and Submissions Committee shall supervise the fulfilment of tasks set forth in the draft resolution of the Saeima on further processing of the collective submission and, if necessary, may prepare other draft resolutions of the Saeima that would ensure fulfilment of the given task.

Německo

Jednací řád Spolkového sněmu:

IX. Behandlung von Petitionen

§ 108 Zuständigkeit des Petitionsausschusses

(1) Dem gemäß Artikel 45c des Grundgesetzes vom Bundestag zu bestellenden Petitionsausschuß obliegt die Behandlung der nach Artikel 17 des Grundgesetzes an den Bundestag gerichteten Bitten und Beschwerden. Aufgaben und Befugnisse des Wehrbeauftragten des Bundestages bleiben unberührt.

(2) Soweit sich aus dem Gesetz über die Befugnisse des Petitionsausschusses des Deutschen Bundestages nichts anderes ergibt, werden die Petitionen gemäß den nachfolgenden Bestimmungen behandelt.

§ 109 Überweisung der Petitionen

(1) Der Präsident überweist die Petitionen an den Petitionsausschuß. Dieser holt eine Stellungnahme der Fachausschüsse ein, wenn die Petitionen einen Gegenstand der Beratung in diesen Fachausschüssen betreffen.

(2) Mitglieder des Bundestages, die eine Petition überreichen, sind auf ihr Verlangen zu den Ausschußverhandlungen mit beratender Stimme zuzuziehen.

§ 110 Rechte des Petitionsausschusses

(1) Der Petitionsausschuß hat Grundsätze über die Behandlung von Bitten und Beschwerden aufzustellen und diese Grundsätze zum Ausgangspunkt seiner Entscheidung im Einzelfall zu machen.

(2) Soweit Ersuchen um Aktenvorlage, Auskunft oder Zutritt zu Einrichtungen unmittelbar an Behörden des Bundes, bundesunmittelbare Körperschaften, Anstalten und Stiftungen des öffentlichen Rechts gerichtet werden, ist das zuständige Mitglied der Bundesregierung zu verständigen.

(3) Von der Anhörung des Petenten, Zeugen oder Sachverständigen ist das zuständige Mitglied der Bundesregierung rechtzeitig zu unterrichten.

§ 111 Übertragung von Befugnissen auf einzelne Mitglieder des Petitionsausschusses

Die Übertragung von Befugnissen nach dem Gesetz nach Artikel 45c des Grundgesetzes auf eines oder mehrere seiner Mitglieder muß der Petitionsausschuß im Einzelfall beschließen. Inhalt und Umfang der Übertragung sind im Beschluß zu bestimmen.

§ 112 Beschlußempfehlung und Bericht des Petitionsausschusses

(1) Der Bericht über die vom Petitionsausschuß behandelten Petitionen wird mit einer Beschlußempfehlung dem Bundestag in einer Sammelübersicht vorgelegt. Der Bericht soll monatlich vorgelegt werden. Darüber hinaus erstattet der Petitionsausschuß dem Bundestag jährlich einen schriftlichen Bericht über seine Tätigkeit.

(2) Die Berichte werden verteilt und innerhalb von drei Sitzungswochen nach der Verteilung auf die Tagesordnung gesetzt; sie können vom Berichtersteller mündlich ergänzt werden. Eine Aussprache findet jedoch nur statt, wenn diese von einer Fraktion oder von anwesenden fünf vom Hundert der Mitglieder des Bundestages verlangt wird.

(3) Den Einsendern wird die Art der Erledigung ihrer Petition mitgeteilt. Diese Mitteilung soll mit Gründen versehen sein.

Nizozemsko

Jednací řád, úryvky z anglického znění:

Section 20. Standing committee on Petitions and Citizen's Initiatives

1. There shall be a standing committee on Petitions and Citizen's Initiatives the procedure of which is regulated in a set of rules to be adopted separately by the House.
2. It is charged with reporting on all petitions and citizen's initiatives passed to it by the House or a Committee of the House. It is also charged with matters relating to the National Ombudsman if there is a reason for this.
3. standing committee on Petitions and Citizen's Initiatives checks if a citizen's initiative meets the admissibility criteria, referred to in section 132a, and the formal requirements, laid down in the rules referred to in subsection 1
3. Each report on a petition shall contain a clear conclusion or proposal to deal with the petition.
4. The Committee is competent to consult orally or in writing with the government and the National Ombudsman.
5. The Committee may request a Standing or General Committee to advise it or to institute an inquiry on its behalf and to report to it on this, after which it will itself report to the House.

CHAPTER X. PETITIONS

Section 131. Procedure for dealing with the conclusions of the committee on Petitions and Citizens' Initiatives

1. When conclusions proposed by the committee on Petitions and Citizens' Initiatives are considered publicly, each member may propose amendments to these conclusions. The provisions concerning amendments to bills shall apply mutatis mutandis to such proposals, provided always that amendments whose tenor is contrary to that of the conclusions of the committee are permissible.
2. If the House rejects the proposed conclusions without replacing them with other conclusions, the documents shall be referred to a temporary committee or, if the conclusions were already proposed by a temporary committee, to a new temporary committee, which will present a further report on this to the House.

Section 132. Minister decides not to act on a decision; referral

If the House has accepted the conclusions contained in a report of the committee on Petitions and Citizens' Initiatives in which a Minister is invited to take some sort of action or not to take any action and the Minister states in a letter that he does not intend to act on such decision, this letter shall be referred to the committee on Petitions and Citizens' Initiatives, which may propose to the House that this document, together with any other documents in its possession, be referred to a standing committee or a General Committee in order that it may present a further report on this to the House.

CHAPTER XA. CITIZEN'S INITIATIVE

Section 132a

1. The citizen's initiative is a proposal to have an issue examined by the House and focuses on creation, amendment or withdrawal of a legal provision or on the government's policy.
2. The citizen's initiative cannot relate to
 - a. local government issues;
 - b. a question or complaint about or an objection against the government's policy;
 - c. an issue about which the House has made a decision less than two years before submission of the citizen's initiative, except if there are substantial and sufficiently new facts or circumstances which were not known at the time of deliberation about the issue by the House;
 - d. taxation or budget bills;
 - e. issues that are contrary to the Constitution or to the norms and values that are deeply rooted in Dutch society.
3. Further conditions may be laid down in the regulations referred to in section 20.
4. Those who put forward the proposal may be invited to give an explanation.
5. The House shall take a decision on every citizen's initiative that occurs on the agenda.

Rakousko

Jednací řád Národní rady

Část XVI. Parlamentní petice a parlamentní občanské iniciativy

§ 100. (1) Národní radě předložené žádosti se projednávají jen tehdy, jestliže jsou předloženy písemně, vztahují se na záležitost, která spadá pod zákonodárnou nebo výkonnou moc věcí spolku a

1. jsou předloženy jako petice jedním z členů Národní rady nebo
2. jsou podporovány jako občanské iniciativy minimálně 500 rakouskými státními občany, kteří dokončili v době podpory 19. rok života.

(2) Podpora občanské iniciativy se provádí vlastnoručním udáním jmen, adresy, data narození a data podpory, stejně tak jako podpisem podporujících. První podepsaný občanské iniciativy musí být zanesen do evidence voličů.

(3) Občanská iniciativa se předkládá parlamentní kanceláři prostřednictvím prvního podepsaného, přičemž tento musí prokázat své řádné bydliště. Parlamentní kancelář přezkoumá, zda je první podpisující zapsán v seznamu voličů; kontrola splnění předepsaných podmínek se provádí na pokyn předsedy Národní rady, který určí způsob jejího provedení.

(4) Předseda Národní rady přikáže petice a občanské iniciativy splňující podmínky odst. 1 až 3 výboru pro petice a občanské iniciativy. Při předání petice je dotyčný člen Národní rady oprávněn navrhnout výboru pro petice a občanské iniciativy, aby dal podnět k přikázání jinému výboru

(5) Petice a občanské iniciativy jsou uloženy v parlamentní kanceláři k nahlédnutí a jsou rozeslány členům a náhradníkům výboru, kterému byly přikázány. Předseda Národní rady může upustit od rozmnožování celku nebo určitých částí po dohodě se členy prezidiální konference, jestliže se to jeví jako nezbytné s ohledem na úspornou a účelnou administrativu. Předseda Národní rady může, jestliže to považuje z naléhavých důvodů za potřebné, nařídit rozeslání všem poslancům.

§ 100 a. Pro řízení ve výboru pro petice a občanské iniciativy se uplatní předpisy o usnášení výborů a projednávání záležitostí na jejich schůzích, stejně tak jako podávání zpráv o nich podle příslušných následujících ustanovení.

§ 100 b. (1) Výbor pro petice a občanské iniciativy provádí na každé schůzi rozpravu o došlých žádostech; za tímto účelem může předseda výboru svolat schůzi pouze tomuto věnovanou. V této fázi řízení může výbor

1. se usnést,
 - a) že upustí od projednávání, jestliže je toho názoru, že je věc zcela nezpůsobilá dalšího projednávání nebo
 - b) že se věc předává lidovému zastupitelství k dalšímu projednání nebo
 - c) že požádá předsedu Národní rady, aby věc přikázal jinému výboru

a

2. také může již přijmout rozhodnutí podle odst. 2 (viz dále odst. 2 tohoto §) případně § 40 odst. 1. (požádat prostřednictvím předsedy Národní rady člena vlády o vyšetřování nebo pozvat experty).

V případech bodu 1 písmeno a a b musí výbor podat zprávu Národní radě ve smyslu § 100 c odst. 3 bod 3. (tj. výbor musí Národní radu zpravit o tom, že petice je nezpůsobilá a nebude se projednávat nebo že je postoupena bez projednání lidovému zastupitelství).

(2) Během předběžného projednávání může výbor pro petice a občanské iniciativy

1. usnést se na vyžádání stanoviska Spolkové vlády případně jednotlivých jejích členů i lidového zastupitelství a to prostřednictvím předsedy Národní rady a rovněž stanovit příslušnou lhůtu,

2. usnést se, zda a kterých částí projednávání se zúčastní první podepsaný, členové lidového zastupitelství případně informovaní zástupci členů Spolkové vlády nebo lidového zastupitelství a promluví v rozpravě.

§ 100 c. (1) Na konci projednávání se může výbor pro petice a občanské iniciativy usnést, že požádá předsedu Národní rady, aby věc - případně s připojením doporučení výboru o druhu případně obsahu vyřízení - přikázal jinému výboru.

(2) Pokud se týká podání zprávy Národní radě, může se výbor pro petice a občanské iniciativy buď usnést, že podá oddělenou zprávu o petici případně občanské iniciativě nebo že shrne větší počet společně do jedné souhrnné zprávy. Podávání samostatných návrhů podle § 27 je nepřipustné.

(3) Zpráva podle odst. 2 musí vždy obsahovat návrh Národní radě, a to buď věc

1. dále postoupit Spolkové vládě nebo jejím jednotlivým členům ke vhodnému použití nebo
2. předat lidovému zastupitelství k dalšímu projednávání nebo
3. považovat záležitost za vyřízenou vzetím na vědomí zprávy výboru.

(4) Pro jednání v plénu platí obecná ustanovení o projednávání záležitostí na schůzích s tím, že návrhy na změnu nebo doplnění nesmějí překračovat odst. 3 bod 1 až 3 a že hlasování o návrzích podaných v souhrnné zprávě podle odst. 2, pokud nejde o návrhy změny nebo doplnění, se projednají současně. Ke zprávám ve smyslu § 100 b odst. 1 bod 1 písmeno a a b není podávání návrhů na změny a doplnění přípustné.

§ 100 d. Parlamentní kancelář poskytuje informace o formálních podmínkách pro předkládání občanských iniciativ; na dotaz musí informovat prvního podepsaného (§ 100 odst. 2 a 3) o stavu parlamentního řízení a uvědomit ho o způsobu vyřízení.

Rumunsko

ORDONANTA nr. 27/2002 privind reglementarea activitatii de solutionare a petitiilor, Actualizata 2016

Art. 1

(1) Prezenta ordonanta are ca obiect reglementarea modului de exercitare de catre cetateni a dreptului de a adresa autoritatilor si institutiilor publice petitii formulate in nume propriu, precum si modul de solutionare a acestora.

(2) Dreptul de petitionare este recunoscut si organizatiilor legal constituite, acestea putand formula petitii in numele colectivelor pe care le reprezinta.

Art. 2

In sensul prezentei ordonante, prin petitie se intelege cererea, reclamatia, sesizarea sau propunerea formulata in scris ori prin posta electronica, pe care un cetatean sau o organizatie legal constituita o poate adresa autoritatilor si institutiilor publice centrale si locale, serviciilor publice descentralizate ale ministerelor si ale celorlalte organe centrale, companiilor si societatilor nationale, societatilor comerciale de interes judetean sau local, precum si regiilor autonome, denumite in continuare autoritati si institutii publice.

Art. 3

Petiitiile adresate autoritatilor si institutiilor publice prevazute la art. 2 vor fi solutionate in termenele si in conditiile stabilite prin prezenta ordonanta .

Art. 4

Conducatorii autoritatilor si institutiilor publice prevazute la art. 2 sunt direct raspunzatori de buna organizare si desfasurare a activitatii de primire, evidentiere si rezolvare a petitiilor ce le sunt adresate, precum si de legalitatea solutiilor si comunicarea acestora in termenul legal.

Art. 5

Pentru solutionarea legala a petitiilor ce le sunt adresate conducatorii autoritatilor si institutiilor publice sesizate vor dispune masuri de cercetare si analiza detaliata a tuturor aspectelor sesizate.

Art. 6

(1) Autoritatile si institutiile publice prevazute la art. 2 sunt obligate sa organizeze un compartiment distinct pentru relatii cu publicul, care sa primeasca, sa inregistreze, sa se ingrijeasca de rezolvarea petitiilor si sa expedieze raspunsurile catre petitionari.

(2) Compartimentul prevazut la alin. (1) inaintea petitiile inregistrate catre compartimentele de specialitate, in functie de obiectul acestora, cu precizarea termenului de trimitere a raspunsului.

(3) Compartimentul prevazut la alin. (1) este obligat sa urmareasca solutionarea si redactarea in termen a raspunsului.

(4) Expedierea raspunsului catre petitionar se face numai de catre compartimentul pentru relatii cu publicul, care se ingrijeste si de clasarea si arhivarea petitiilor.

Art. 6 1

Petiitiile gresit indreptate vor fi trimise in termen de 5 zile de la inregistrare de catre compartimentul prevazut la art. 6 alin. (1) autoritatilor sau institutiilor publice care au ca atributii rezolvarea problemelor sesizate, urmand ca petitionarul sa fie instiintat despre aceasta.

Art. 7

Petiitiile anonime sau cele in care nu sunt trecute datele de identificare a petitionarului nu se iau in considerare si se claseaza, potrivit prezentei ordonante.

Art. 8

(1) Autoritatile si institutiile publice sesizate au obligatia sa comunice petitionarului, in termen de 30 de zile de la data inregistrarii petitiei, raspunsul, indiferent daca solutia este favorabila sau nefavorabila.

(2) Pentru solutionarea petitiilor transmise, potrivit art. 61, de la alte autoritati sau institutii publice, termenul de 30 de zile curge de la data inregistrarii petitiei la autoritatea sau institutia publica competenta .

Art. 9

In situatia in care aspectele sesizate prin petitie necesita o cercetare mai amanuntita, conducatorul autoritatii sau institutiei publice poate prelungi termenul prevazut la art. 8 cu cel mult 15 zile.

Art. 10

(1) In cazul in care un petitionar adreseaza aceleiasi autoritati sau institutii publice mai multe petitii, sesizand aceeasi problema, acestea se vor conexe, petentul urmand sa primeasca un singur raspuns care trebuie sa faca referire la toate petitiile primite.

(2) Dacă după trimiterea răspunsului se primește o nouă petiție de la același petionar ori de la o autoritate sau instituție publică greșit sesizată, cu același conținut, aceasta se clasează, la numărul inițial făcându-se mențiune despre faptul că s-a răspuns.

Art. 11

În cazul în care prin petiție sunt sesizate anumite aspecte din activitatea unei persoane, aceasta nu poate fi soluționată de persoana în cauză sau de către un subordonat al acesteia.

Art. 12

(1) Repartizarea petițiilor în vederea soluționării lor de către personalul de specialitate se face de către șeful compartimentului caruia i s-a trimis petiția de către compartimentul prevăzut la alin. (1) art. 6.

(2) Funcționarii publici și persoanele încadrate cu contract individual de muncă sunt obligate să rezolve numai petițiile care le sunt repartizate potrivit alin. (1), fiindu-le interzis să le primească direct de la petenti, să intervină sau să depună stăruință pentru soluționarea acestora în afara cadrului legal.

Art. 13

Semnarea răspunsului se face de către conducătorul autorității sau instituției publice ori de persoana împuternicită de acesta, precum și de șeful compartimentului care a soluționat petiția. În răspuns se va indica, în mod obligatoriu, temeiul legal al soluției adoptate.

Art. 14

Semestrial autoritățile și instituțiile publice vor analiza activitatea proprie de soluționare a petițiilor, pe baza raportului întocmit de compartimentul prevăzut la alin. (1) art. 6.

Art. 15

Constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit prevederilor Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sau, după caz, potrivit legislației muncii următoarele fapte:

- a) nerespectarea termenelor de soluționare a petițiilor, prevăzute în prezenta ordonanță;
- b) intervențiile sau stăruințele pentru rezolvarea unor petiții în afara cadrului legal;
- c) primirea direct de la petionar a unei petiții, în vederea rezolvării, fără să fie înregistrată și fără să fie repartizată de șeful compartimentului de specialitate.

Art. 15 1

Modul de soluționare a petițiilor adresate Parlamentului și Președintelui României se face potrivit reglementărilor proprii.

Slovensko

Zákon č. 85/1990 Zb., o petičnom práve

Úvodné ustanovenia

§ 1

(1) Každý má právo sám alebo s inými obracať sa vo veciach verejného záujmu alebo iného spoločného záujmu so žiadosťami, návrhmi a sťažnosťami (ďalej len „petícia“) na orgány verejnej moci.

(2) Na účely tohto zákona orgánmi verejnej moci sú

- a) štátne orgány,
- b) orgány územnej samosprávy,
- c) osoby, ktorým zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach iných osôb.

(3) Petíciou sa nesmie zasahovať do nezávislosti súdu.

(4) Petícia nesmie vyzývať k porušovaniu ústavy, zákonov a právne záväzných aktov Európskej únie, popieraníu alebo obmedzovaniu osobných, politických alebo iných práv.

§ 2

Vo výkone petičného práva sa nesmie nikomu brániť. Výkon tohto práva nesmie byť nikomu na ujmu.

§ 3

(1) Na zostavenie petície, obstaranie podpisov pod ňu a doručenie petície orgánu verejnej moci môžu osoby podávajúce petíciu vytvoriť petičný výbor.

(2) Petičný výbor nie je právnickou osobou.

(3) V petícii sa určí osoba na zastupovanie v styku s orgánom verejnej moci, ktorá dovŕšila 18 rokov veku (ďalej len „zástupca“). Ak je vytvorený petičný výbor, určujú zástupcu členovia petičného výboru.

§ 4

Podpora petície

(1) Každý má právo spôsobom neodporujúcim zákonu vyzývať iné osoby, aby svojimi podpismi petíciu podporili.

(2) V petícii alebo v podpisovom hárku je osoba podporujúca petíciu povinná uviesť čitateľne svoje meno, priezvisko, adresu pobytu¹⁾ a svoj podpis, ak ide o fyzickú osobu, alebo svoj názov a sídlo, ak ide o právnickú osobu; osoba oprávnená konať v mene právnickej osoby uvedie čitateľne svoje meno, priezvisko, adresu pobytu a svoj podpis.

(3) Petíciu možno podporiť aj v elektronickej podobe, pričom osoba podporujúca petíciu namiesto podpisu

a) na účely potvrdenia podpory elektronickej petície uvedie svoju adresu elektronickej pošty,

b) na účely potvrdenia podpory elektronickej petície uvedie svoju adresu elektronickej schránky,

c) na účely potvrdenia podpory elektronickej petície pripojí svoj zaručený elektronický podpis, alebo

d) vykoná potvrdenie podpory osobitným spôsobom prostredníctvom informačného systému pre elektronické zhromažďovanie údajov o osobách podporujúcich petíciu (ďalej len „petičný systém“).

(4) Osobitný zákon môže ustanoviť aj ďalšie náležitosti petície.^{1a)} Ak osobitný zákon^{1a)} ustanovuje najnižší počet osôb podporujúcich petíciu alebo vek osôb podporujúcich petíciu, uvedie osoba podporujúca petíciu svoj trvalý pobyt. Petíciu podľa tohto odseku možno v elektronickej podobe podporiť iba podľa odseku 3 písm. b), c) alebo písm. d).

§ 4a

Zhromažďovanie podpisov pod petíciu

(1) Požiadavky na petičný systém, spôsob ich posudzovania, spôsob identifikácie petičného systému a náležitosti osvedčenia o atestácii petičného systému ustanoví všeobecne záväzný právny predpis, ktorý vydá Úrad vlády Slovenskej republiky.

(2) Petičný systém môže poskytovať svoju funkciu na účely podľa § 4 ods. 3 písm. d) iba na základe platného osvedčenia o atestácii petičného systému podľa odseku 1.

(3) Na účel uvedený v § 4 ods. 1 možno petíciu a podpisové hárky vystaviť na miestach prístupných verejnosti vrátane takých miest v elektronickej podobe. Na výkon práva podľa § 4 ods. 1 nie je potrebné povolenie orgánu verejnej moci, nesmie však nastať obmedzenie cestnej premávky, rušenie verejného poriadku, porušenie záujmov ochrany prírody a krajiny alebo iné obmedzenie práv alebo právom chránených záujmov iných osôb.

(4) Zhromažďovaním podpisov na mieste prístupnom verejnosti možno poveriť toho, kto dovŕšil 16 rokov veku.

(5) Osobám podporujúcim petíciu sa musí umožniť, aby sa s obsahom petície riadne oboznámili pred jej podpísaním. Ak podpisové hárky neobsahujú text petície, musia byť označené tak, aby bolo zrejmé, aká petícia sa má podporiť podpismi; na každom podpisovom hárku musí byť uvedené meno, priezvisko a adresa pobytu¹⁾ zástupcu.

(6) Ak petícia obsahuje podpisové hárky, musí osoba podávajúca petíciu uviesť pod jej textom počet priložených podpisových hárkov. Podpisové hárky musia byť unikátne označené. Ak bola petícia podporená aj v elektronickej podobe podľa § 4 ods. 3, osoba podávajúca petíciu

a) pri podpore podľa § 4 ods. 3 písm. a) priloží podpisové hárky zaznamenané na elektronickej nosiči dát alebo uvedie namiesto podpisových hárkov zoznam osôb podporujúcich petíciu spolu s údajmi podľa § 4 ods. 2 a ods. 3 písm. a),

b) pri podpore podľa § 4 ods. 3 písm. b) priloží podpisové hárky zaznamenané na elektronickej nosiči dát alebo uvedie namiesto podpisových hárkov zoznam osôb podporujúcich petíciu spolu s údajmi podľa § 4 ods. 2, ods. 3 písm. b) a ods. 4,

c) pri podpore podľa § 4 ods. 3 písm. c) priloží podpisové hárky v elektronickej podobe,

d) pri podpore podľa § 4 ods. 3 písm. d) uvedie namiesto podpisových hárkov zoznam osôb podporujúcich petíciu spolu s údajmi podľa § 4 ods. 2, ods. 3 písm. d) a ods. 4.

(7) Orgán verejnej moci nemusí brať do úvahy podporu petície tých osôb, ktoré o sebe uviedli údaje nečitateľne, neúplne alebo nepravdivo.

Podanie a vybavenie petície

§ 5

(1) Petícia musí byť písomná, označená slovom „petícia“ a musí obsahovať predmet verejného alebo iného spoločného záujmu. Každý člen petičného výboru uvedie v petícii meno, priezvisko a adresu pobytu.¹⁾ Zástupca pripojí v petícii k svojmu menu, priezvisku a adrese pobytu¹⁾ aj podpis.

(2) Písomná forma sa považuje za zachovanú aj vtedy, ak je petícia podaná prostredníctvom petičného systému alebo je podaná elektronickej podobe a podpísaná zaručeným elektronickým podpisom²⁾ osoby podávajúcej petíciu.

(3) Orgán verejnej moci, ktorému bola petícia doručená, je povinný petíciu prijať. Ak z obsahu petície vyplýva, že nie je príslušný vybaviť ju, petíciu do desiatich pracovných dní odo dňa jej doručenia postúpi príslušnému orgánu verejnej moci a oznámi to zástupcovi. Ak nie je príslušný na vybavenie jej časti, kópiu petície s uvedením príslušnej časti do desiatich pracovných dní postúpi príslušnému orgánu verejnej moci a oznámi to zástupcovi. Pri postúpení petície podanej elektronickej podobe postupuje orgán verejnej moci podľa osobitného predpisu.^{2a)}

(4) Ak petícia nemá náležitosti podľa odseku 1, príslušný orgán verejnej moci do desiatich pracovných dní od jej doručenia písomne vyzve zástupcu alebo osobu, ktorá petíciu podala, aby odstránila nedostatky petície najneskôr do 30 pracovných dní od doručenia výzvy, s poučením o následku ich neodstránenia. Ak sa v ustanovenej lehote nedostatky petície neodstránia, orgán verejnej moci petíciu odloží.

(5) Príslušný orgán verejnej moci je povinný prešetriť a vybaviť petíciu tak, aby zistil skutočný stav veci, jeho súlad alebo rozpor s právnymi predpismi a verejným alebo iným spoločným záujmom. Výsledok vybavenia petície písomne oznámi do 30 pracovných dní od doručenia petície alebo od odstránenia jej nedostatkov podľa odseku 4 zástupcovi. Vo zvlášť zložitých prípadoch, príslušný orgán verejnej moci písomne oznámi zástupcovi, že petícia sa vybaví v lehote najneskôr do 60 pracovných dní. Ak tento zákon neustanovuje inak, pri prešetrení petície sa primerane postupuje podľa osobitného predpisu.⁷⁾

(6) Ak z obsahu petície vyplýva, že petíciu nemožno vybaviť podľa odseku 5, orgán verejnej moci príslušný na vybavenie petície obsahujúcej žiadosť alebo návrh posúdi jej obsah a zašle písomnú odpoveď spolu s odôvodnením zástupcovi v lehote podľa odseku 5. Za písomné oznámenie výsledku vybavenia petície podľa odseku 5 alebo odseku 6 sa považuje aj elektronické doručenie elektronického úradného dokumentu^{2b)} alebo oznámenie výsledku prostredníctvom petičného systému použitého na podporenie petície.

(7) Orgán verejnej moci je povinný zverejniť výsledok vybavenia petície na svojom webovom sídle,^{2c)} ak ho má zriadené a na elektronickej úradnej tabuli,^{2d)} ak to technické podmienky umožňujú, a to do desiatich pracovných dní od jej vybavenia. Povinnosti podľa osobitných predpisov^{2e)} nie sú prvou vetou dotknuté.

§ 5a

Ak vznikne spor o príslušnosť na vybavenie petície, orgán verejnej moci, ktorý petíciu prijal, ju do desiatich pracovných dní odo dňa, keď sa o spore dozvedel, postúpi na rozhodnutie Úradu vlády Slovenskej republiky.^{2f)} Ten do desiatich pracovných dní od jej doručenia určí, ktorý orgán verejnej moci má petíciu alebo jej časť vybaviť alebo rozhodne, že petíciu vybaví sám.

§ 5b

Ak petícia podaná v tej istej veci neobsahuje nové skutočnosti, orgán verejnej moci oznámi zástupcovi alebo osobe, ktorá petíciu podala, stanovisko a spôsob vybavenia pôvodnej petície. Pri hromadnom podávaní petícií tak môže urobiť v periodickej tlači alebo ostatných hromadných informačných prostriedkoch.

§ 5c

Ak je predmetom petície činnosť orgánov územnej samosprávy, jej poslancov alebo štatutárneho orgánu organizácie, ktorej zriaďovateľom je orgán územnej samosprávy, petíciu vybavuje príslušný orgán územnej samosprávy.³⁾

§ 5d

(1) Ak petíciu podporí aspoň 10 000 osôb, prerokuje ju príslušný orgán verejnej moci s pôsobnosťou pre celé územie Slovenskej republiky so zástupcom a petičným výborom. Ak v petícii nie je určený petičný výbor, má zástupca právo prizvať na prerokovanie najviac ďalšie dve osoby.

(2) Iný vecne príslušný orgán verejnej moci ako orgán verejnej moci uvedený v odseku 1 prerokuje petíciu so zástupcom a petičným výborom vtedy, ak petíciu podporilo najmenej 1000 osôb alebo aspoň 8 % osôb oprávnených voliť do orgánov samosprávy obce,^{3a)} ktorej bola petícia určená.

(3) Ak je petícia podľa odseku 2 určená obecnému zastupiteľstvu alebo zastupiteľstvu samosprávneho kraja, je zastupiteľstvo povinné petíciu prerokovať na svojom zasadnutí a umožniť vystúpiť počas prerokovania petície zástupcovi a členom petičného výboru.

(4) Orgán verejnej moci nie je povinný prerokovať petíciu, ak jej obsahu vyhovie v plnom rozsahu.

(5) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa nevzťahujú na Národnú radu Slovenskej republiky a vládu Slovenskej republiky.

§ 6

Ak vzišla petícia zo zhromaždenia,⁴⁾ platia pre ňu ustanovenia § 1 až 3 a 5 tohto zákona s tým, že musí byť uvedené, z akého zhromaždenia vzišla a ako bola zhromaždením schválená; petičným výborom sa rozumie zvolávateľ zhromaždenia.

§ 6a

Súčinnosť pri vybavovaní petície

(1) Na výzvu príslušného orgánu verejnej moci je zástupca povinný do desiatich pracovných dní od doručenia výzvy poskytnúť nevyhnutnú súčinnosť pri vybavovaní petície. Ak zástupca bez objektívneho dôvodu neposkytne súčinnosť v tejto lehote, orgán verejnej moci nie je povinný petíciu vybaviť. O tomto následku musí byť zástupca písomne poučený už vo výzve na poskytnutie súčinnosti pri vybavovaní petície. V čase od odoslania výzvy na poskytnutie súčinnosti do jej poskytnutia lehota na vybavenie petície neplynie.

(2) Orgány verejnej moci a nimi zriadené organizácie, ako aj štátne fondy a verejnoprávne inštitúcie sú povinné poskytnúť orgánu vybavujúcemu petíciu potrebné doklady, iné písomnosti, vyjadrenia, informácie vrátane technických nosičov údajov na vybavenie petície, ako aj súčinnosť nevyhnutnú pri vybavovaní petície, ak osobitný predpis⁵⁾ neustanovuje inak. Od iných právnických osôb a od fyzických osôb možno požadovať súčinnosť len s ich súhlasom, ak osobitný predpis⁵⁾ neustanovuje inak.

Spoločné ustanovenia

§ 7

(1) Každý, kto sa podieľa na vybavovaní petície, sám uhradza trovy, ktoré mu vznikli s jej vybavovaním.

(2) Ak tento zákon alebo osobitný predpis⁶⁾ neustanovuje inak, na prijímanie, evidovanie, vybavovanie a kontrolu vybavovania petícií sa primerane použijú ustanovenia zákona o sťažnostiach.⁷⁾

§ 9

Na vybavovanie petícií podľa tohto zákona sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.^{7a)}

§ 9a

Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. júla 2010

Na petície, ktoré boli doručené orgánu verejnej moci pred 1. júlom 2010, a na ich vybavenie sa vzťahujú predpisy účinné do 30. júna 2010.

§ 9b

Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. septembra 2015

(1) Úrad vlády Slovenskej republiky vydá všeobecne záväzný právny predpis podľa § 4a ods. 1 do 31. decembra 2016. Petíciu podľa § 4 ods. 4 nemožno podporiť v elektronickej podobe do 31. decembra 2016.

(2) Na vybavenie petície, doručenej orgánu verejnej moci pred 1. septembrom 2015, sa vzťahuje právna úprava účinná do 31. augusta 2015.

§ 10

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Poznámky pod čiarou

1) Napríklad zákon č. 253/1998 Z. z. o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, zákon č. 404/2011 Z. z. o pobyte cudzincov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

1a) Napríklad zákon Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, zákon č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

2) Zákon č. 215/2002 Z. z. o elektronickej podpise a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2a) § 17 zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení zákona č. 214/2014 Z. z.

2b) § 27 zákona č. 305/2013 Z. z.

2c) § 2 ods. 1 písm. u) zákona č. 275/2006 Z. z. o informačných systémoch verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

2d) § 34 zákona č. 305/2013 Z. z.

2e) Napríklad zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 11 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 84/2014 Z. z.

2f) § 24 ods. 1 písm. b) zákona č. 575/2001 Z. z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov.

3) § 10 zákona Slovenskej národnej rady č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov.

§ 2 zákona č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch).

3a) § 163 zákona č. 180/2014 Z. z. o podmienkach výkonu volebného práva a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

4) § 6 ods. 7 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovaní práve.

5) Napríklad zákon č. 215/2004 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov v znení neskorších predpisov, § 11 zákona č. 563/2009 o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 89 až 93b zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

6) Napríklad § 133 a 134 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovaní poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

7) Zákon č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach.

7a) Zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov.

Španělsko

Zákon o právu petičním¹⁵

JUAN CARLOS I REY DE ESPAÑA

A todos los que la presente vieren y entendieren.

Sabed: Que las Cortes Generales han aprobado y Yo vengo en sancionar la siguiente Ley Orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

El derecho de petición se encuentra reconocido, como derecho fundamental, en el artículo 29 de la Constitución española. Dicho precepto remite a la ley la regulación del modo en que el mismo ha de ejercerse y los efectos que produce su ejercicio.

Hasta ahora ha sido en una norma preconstitucional, la Ley de 22 de diciembre de 1960, donde se encontraba su régimen jurídico, aunque convenientemente adaptado por los pronunciamientos del Tribunal Constitucional.

Parece llegado el momento de proceder a la actualización del desarrollo normativo del derecho fundamental de petición desde una perspectiva constitucional.

Probablemente su carácter residual respecto a otros instrumentos de relación entre los ciudadanos y los poderes públicos, unido a que la Ley de 1960 contiene una regulación eminentemente técnica de carácter administrativo y, por ende, neutral, han sido razones suficientes para mantener una norma preconstitucional en materia de derechos fundamentales.

Ahora bien, no debe pensarse que el de petición es un derecho menor. Desde luego, históricamente no lo ha sido. Y en el momento actual entronca de manera adecuada con las tendencias mayoritarias que proclaman una mayor participación de los ciudadanos, y de los grupos en que se integran, en la cosa pública, una mayor implicación en las estructuras institucionales sobre las que se asienta nuestro Estado social y democrático de Derecho.

Al abordar de nueva planta el desarrollo legal de un precepto constitucional en el que se reconoce un derecho fundamental es ineludible atender a la construcción doctrinal que el Tribunal Constitucional, como intérprete supremo de nuestra Carta Magna, ha establecido. En consecuencia, la presente Ley se ajusta a los pronunciamientos del Alto Tribunal contenidos en diversas sentencias y autos, con especial atención a la sentencia de 14 de julio de 1993.

La delimitación del ámbito subjetivo de titulares del derecho de petición se realiza extensivamente, entendiéndose que abarca a cualquier persona natural o jurídica prescindiendo de su nacionalidad, como cauce de expresión en defensa de los intereses legítimos y como participación ciudadana en las tareas públicas, pudiendo ejercerse tanto individual como colectivamente. Tan sólo se establece la limitación que para los miembros de las Fuerzas o Institutos armados, o de los Cuerpos sometidos a disciplina militar, se deriva directamente de la Constitución, y determina que aquéllos solo pueden ejercer el derecho individualmente y con arreglo a lo dispuesto en su legislación específica.

Como es tradicional en nuestros precedentes legales, así como en el Derecho comparado, se introduce la previsión de que del ejercicio del derecho no puede derivarse perjuicio alguno para el peticionario, salvo cuando incurra, con ocasión de su ejercicio, en delito o falta.

Los destinatarios de la petición pueden ser cualesquiera poderes públicos o autoridades, incluyendo los diferentes poderes y órganos constitucionales, así como todas las Administraciones públicas existentes. El ámbito de competencia de cada uno de los posibles destinatarios determinará su capacidad para atender las peticiones que se les dirijan.

Las peticiones pueden incorporar una sugerencia, una iniciativa, una información, expresar quejas o súplicas.

Su objeto, por tanto, se caracteriza por su amplitud y está referido a cualquier asunto de interés general, colectivo o particular. Ahora bien, su carácter supletorio respecto a los procedimientos formales específicos de carácter parlamentario, judicial o administrativo obliga a delimitar su ámbito a lo estrictamente discrecional o graciable, a todo aquello que no deba ser objeto de un procedimiento especialmente regulado.

La regulación del ejercicio del derecho de petición debe caracterizarse por su sencillez y antiformalismo.

Aunque se trata de un derecho que se ejercita siempre por escrito, se permite la utilización de cualquier medio -con especial atención al impulso de los de carácter electrónico-, siempre que resulte acreditada la declaración de voluntad. En cualquier caso, el principio antiformalista obliga a establecer los requisitos mínimos imprescindibles para su ejercicio ; además en la línea iniciada por la Ley 30/1992, de 26 de noviembre, de Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común, modificada por la Ley 4/1999, de 13 de enero, se opta por un tratamiento amplio en el uso de las lenguas cooficiales en aquellas Comunidades Autónomas donde están estatutariamente reconocidas, así como por la posibilidad de elegir lugares para su ejercicio o presentación.

¹⁵ <https://www.boe.es/buscar/act.php?id=BOE-A-2001-21090>, dne 20. 2. 2019

Sin entrar en el detalle de su tramitación, orientada necesariamente a la satisfacción del derecho, la Ley presta singular atención a las obligaciones de los poderes públicos y autoridades destinatarias de las peticiones.

En los términos establecidos por la doctrina del Tribunal Constitucional se regula la obligación de los destinatarios públicos de las peticiones de acusar recibo de las recibidas y, salvo excepciones tipificadas restrictivamente, la obligación de tramitarlas y contestarlas adecuadamente, lo que constituye desarrollo del contenido esencial de este derecho.

En todo caso, existe una vocación definida hacia la efectiva satisfacción del derecho que se manifiesta tanto en la regulación de los problemas de competencia de la institución o autoridad que deben resolverla, como en el régimen de protección jurisdiccional del derecho que, como no puede ser de otra forma, tratándose de un derecho fundamental, goza del tratamiento que se deriva del artículo 53.2 de la Constitución.

Por último y en reconocimiento obligado a la autonomía organizativa y regulatoria se remite a su régimen especial al ejercicio del derecho ante el Congreso, el Senado y las Asambleas Legislativas de las Comunidades Autónomas. Por otras razones, también se respeta el específico régimen de las quejas al Defensor del Pueblo e instituciones análogas de las Comunidades Autónomas.

Artículo 1. Titulares del derecho de petición.

1. Toda persona natural o jurídica, prescindiendo de su nacionalidad, puede ejercer el derecho de petición, individual o colectivamente, en los términos y con los efectos establecidos por la presente Ley y sin que de su ejercicio pueda derivarse perjuicio alguno para el peticionario. No obstante no resultarán exentos de responsabilidad quienes con ocasión del ejercicio del derecho de petición incurriesen en delito o falta.

2. (Sin contenido)

Artículo 2. Destinatarios.

El derecho de petición podrá ejercerse ante cualquier institución pública, administración, o autoridad, así como ante los órganos de dirección y administración de los organismos y entidades vinculados o dependientes de las Administraciones públicas, respecto de las materias de su competencia, cualquiera que sea el ámbito territorial o funcional de ésta.

Artículo 3. Objeto de las peticiones.

Las peticiones podrán versar sobre cualquier asunto o materia comprendido en el ámbito de competencias del destinatario, con independencia de que afecten exclusivamente al peticionario o sean de interés colectivo o general. No son objeto de este derecho aquellas solicitudes, quejas o sugerencias para cuya satisfacción el ordenamiento jurídico establezca un procedimiento específico distinto al regulado en la presente Ley.

Artículo 4. Formalización.

1. Las peticiones se formularán por escrito, pudiendo utilizarse cualquier medio, incluso de carácter electrónico, que permita acreditar su autenticidad, e incluirán necesariamente la identidad del solicitante, la nacionalidad si la tuviere, el lugar o el medio elegido para la práctica de notificaciones, el objeto y el destinatario de la petición.

2. En el caso de peticiones colectivas, además de cumplir los requisitos anteriores, serán firmadas por todos los peticionarios, debiendo figurar, junto a la firma de cada uno de ellos su nombre y apellidos.

3. El peticionario podrá dar cuenta del ejercicio de su derecho a institución u órgano diferente de aquél ante quien dirigió la petición, remitiéndole copia del escrito sin otro efecto que el de su simple conocimiento.

4. Los peticionarios podrán exigir la confidencialidad de sus datos.

Artículo 5. Utilización de lenguas cooficiales.

1. En el ámbito territorial de las Comunidades Autónomas cuyos Estatutos establezcan la cooficialidad lingüística, los peticionarios tendrán derecho a formular sus peticiones a la Administración General del Estado o a los organismos públicos vinculados o dependientes de ella en cualquiera de las lenguas oficiales y a obtener respuesta en la lengua de su elección.

2. En aquellas peticiones que se dirijan a las instituciones autonómicas y entidades locales, el uso de la lengua se ajustará a lo previsto en la legislación autonómica correspondiente.

3. La institución, administración u órgano instructor deberá traducir al castellano los documentos, expedientes o partes de los mismos que deban surtir efectos fuera del territorio de la Comunidad Autónoma y los documentos dirigidos a los interesados que así lo soliciten expresamente. Si deben surtir efectos en el territorio de una Comunidad Autónoma donde sea cooficial esa misma lengua distinta al castellano, no será precisa su traducción.

Artículo 6. Presentación de escritos.

1. El escrito en que se deduzca la petición, y cualesquiera otros documentos y comunicaciones, podrán presentarse ante cualquier registro o dependencia admitida a estos efectos por la legislación reguladora del Régimen Jurídico de las Administraciones Públicas y del Procedimiento Administrativo Común.

2. La administración, institución pública o autoridad que reciba una petición acusará recibo de la misma y lo comunicará al interesado dentro de los diez días siguientes a su recepción. Esta actuación se llevará a efecto por el órgano correspondiente de acuerdo con la norma organizativa de cada entidad.

Artículo 7. Tramitación de peticiones. Subsanación.

1. Recibido el escrito de petición, la autoridad u órgano al que se dirija procederá a comprobar su adecuación a los requisitos previstos por la presente Ley, previas las diligencias, comprobaciones y asesoramientos que estime pertinentes. Como resultado de tal apreciación deberá declararse su inadmisión o tramitarse la petición correspondiente.

2. Si el escrito de petición no reuniera los requisitos establecidos en el artículo 4, o no reflejara los datos necesarios con la suficiente claridad, se requerirá al peticionario para que subsane los defectos advertidos en el plazo de quince días con el apercibimiento de que, si así no lo hiciera, se le tendrá por desistido de su petición, notificándose entonces su archivo con expresión de la causa.

3. Asimismo se podrá requerir al peticionario la aportación de aquellos datos o documentos complementarios que obren en su poder o cuya obtención esté a su alcance y que resulten estrictamente imprescindibles para tramitar la petición. La no aportación de tales datos y documentos no determinará por sí sola la inadmisibilidad de la petición, sin perjuicio de sus efectos en la contestación que finalmente se adopte.

Artículo 8. Inadmisión de peticiones.

No se admitirán las peticiones cuyo objeto sea ajeno a las atribuciones de los poderes públicos, instituciones u organismos a que se dirijan, así como aquéllas cuya resolución deba ampararse en un título específico distinto al establecido en esta Ley que deba ser objeto de un procedimiento parlamentario, administrativo o de un proceso judicial.

Tampoco se admitirán aquellas peticiones sobre cuyo objeto exista un procedimiento parlamentario, administrativo o un proceso judicial ya iniciado, en tanto sobre los mismos no haya recaído acuerdo o resolución firme.

Artículo 9. Declaración de inadmisibilidad. Plazo.

1. La declaración de inadmisibilidad será siempre motivada y deberá acordarse y notificarse al peticionario en los cuarenta y cinco días hábiles siguientes al de presentación del escrito de petición.

Cuando la inadmisión traiga causa de la existencia en el ordenamiento jurídico de otros procedimientos específicos para la satisfacción del objeto de la petición, la declaración de inadmisión deberá indicar expresamente las disposiciones a cuyo amparo deba sustanciarse, así como el órgano competente para ella.

2. En otro caso, se entenderá que la petición ha sido admitida a trámite.

Artículo 10. Decisiones sobre competencia.

1. Siempre que la declaración de inadmisibilidad de una petición se base en la falta de competencia de su destinatario, éste la remitirá a la institución, administración u organismo que estime competente en el plazo de diez días y lo comunicará así al peticionario. En este caso, los plazos se computarán desde la recepción del escrito, aplicándose lo dispuesto en el artículo 6.2.

2. Cuando un órgano u autoridad se estime incompetente para el conocimiento de una petición remitirá directamente las actuaciones al órgano que considere competente, si ambos pertenecieran a la misma institución, administración u organismo.

Artículo 11. Tramitación y contestación de peticiones admitidas.

1. Una vez admitida a trámite una petición, la autoridad u órgano competente vendrán obligados a contestar y a notificar la contestación en el plazo máximo de tres meses a contar desde la fecha de su presentación.

Asimismo podrá, si así lo considera necesario, convocar a los peticionarios en audiencia especial.

2. Cuando la petición se estime fundada, la autoridad u órgano competente para conocer de ella, vendrá obligado a atenderla y a adoptar las medidas que estime oportunas a fin de lograr su plena efectividad, incluyendo, en su caso, el impulso de los procedimientos necesarios para adoptar una disposición de carácter general.

3. La contestación recogerá, al menos, los términos en los que la petición ha sido tomada en consideración por parte de la autoridad u órgano competente e incorporará las razones y motivos por los que se acuerda acceder a la petición o no hacerlo. En caso de que, como resultado de la petición, se haya adoptado cualquier acuerdo, medida o resolución específica, se agregará a la contestación.

4. La autoridad u órgano competente podrá acordar, cuando lo juzgue conveniente, la inserción de la contestación en el diario oficial que corresponda.

5. Anualmente la autoridad u órgano competente confeccionará una memoria de actividades derivadas de las peticiones recibidas.

Artículo 12. Protección jurisdiccional.

El derecho de petición es susceptible de tutela judicial mediante las vías establecidas en el artículo 53.2 de la Constitución, sin perjuicio de cualesquiera otras acciones que el peticionario estime procedentes. Podrán ser objeto de recurso contencioso-administrativo, por el procedimiento de protección jurisdiccional de los derechos fundamentales de la persona, establecido en los artículos 114 y siguientes de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la Jurisdicción Contencioso-Administrativa:

- a) La declaración de inadmisibilidad de la petición.
- b) La omisión de la obligación de contestar en el plazo establecido.
- c) La ausencia en la contestación de los requisitos mínimos establecidos en el artículo anterior.

Disposición adicional primera. Regímenes especiales.

1. Las peticiones dirigidas al Congreso de los Diputados, al Senado o a las Asambleas Legislativas de las Comunidades Autónomas se tramitarán de conformidad a lo establecido en sus respectivos Reglamentos que deberán recoger la posibilidad de convocar en audiencia especial a los peticionarios, si así se considerara oportuno, quedando sujetas, en todo caso, las decisiones que adopten al régimen de garantías fijado en el artículo 42 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional.

2. En los supuestos en que una iniciativa legislativa popular haya resultado inadmitida por no cumplir con todos los requisitos previstos en su normativa reguladora, a petición de sus firmantes podrá convertirse en petición ante las Cámaras, en los términos establecidos en sus respectivos Reglamentos.

Disposición adicional segunda. Defensor del Pueblo e instituciones autonómicas análogas.

Queda excluida de la aplicación de esta Ley el régimen de las quejas dirigidas al Defensor del Pueblo y a las instituciones autonómicas de naturaleza análoga, que se regirán por su legislación específica.

Disposición adicional tercera. Peticiones de los internos en las instituciones penitenciarias.

Las peticiones formuladas por los internos en el ámbito regulado por la Ley Orgánica 1/1979, de 26 de septiembre, General Penitenciaria, se ajustarán a lo dispuesto en la misma.

Disposición derogatoria única. Derogación normativa.

1. Queda derogada la Ley 92/1960, de 22 de diciembre, reguladora del derecho de petición.

2. Asimismo, quedan derogadas todas las demás normas de igual o inferior rango en lo que contradigan o se opongan a la presente Ley Orgánica.

Disposición final única. Desarrollo y entrada en vigor de la Ley.

1. El Gobierno y las Comunidades Autónomas, en el ámbito de sus respectivas competencias, dictarán las disposiciones de desarrollo y aplicación de la presente Ley Orgánica que resulten necesarias.

2. La presente Ley Orgánica entrará en vigor el día siguiente de su publicación en el "Boletín Oficial del Estado".

Por tanto, Mando a todos los españoles, particulares y autoridades, que guarden y hagan guardar esta Ley Orgánica.

Madrid, 12 de noviembre de 2001.

JUAN CARLOS R.

El Presidente del Gobierno,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ